KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

TAMMIKUU
JANUARI

N:o 1 - 1962

LIITTOMME SUURARPAJAISET

"Onnenpotku"

Sisäasiainministeriö on myöntänyt Suomen Kuurojen Liitto r.y:lle ja kuudelle muulle järjestölle luvan toimeenpanna tammikuun 20 päivän ja huhtikuun 4 päivän välisenä aikana vuonna 1962 mk 81.000.000:– suuruiset arpajaiset, jolloin myydään 810.000 kappaletta 100 markan hintaista ja 90.000 kappaletta ilmaisia arpoja.

Ilmaisia arpoja koskeva kohta selittyy siten, että joka kymmenes arpa en ilmainen, muut maksavat 100 markkaa kappale.

Myyjä saa 15 % arpojen hinnasta ja asiamies (yhdistys) 5 %, mikäli myyvät 1.000 kappaletta tai enemmän.

Voittoluettelo on komea:

Pikavoitot

1	Opel Olympia farmariautoja
1	Austin A 40 farmariauto
12	Mopedeja, perämoottoreita Johnsson 5.5 hv tai KAR-AIR'in seuramatkoja lentäen Italiaan
20	Bungalow-telttoja 4 x 220 tai lepomatkoja Mamaiaan tai seuramatkoja Reinille
20	Pölynimureita tai nestekaasuliesiä + kaasupullo
60	Rannekelloja tai lakanaita 1 tus.
60	Kotimankeleita tai keittiökelloja minuuttilaskijalla
180	Kahvikalustoja 6 hengelle tai makuupusseja
1800	Matkahuopia tai parranajokoneita paristolla (tai ruokailuvälineitä 6 hengelle)
2700	Lämpötyynyä tai 1 vsk. Uutta Kuvalehteä
2700	Nuutajärven olutlaseja ½ tus. tai kampavillalankaa 1 kg
2700	á 1.000 mk
2700	á 500 mk
36000	á 200 mk

Veikkaukset:

1. 3. 1962 arvotaan:	1	Austin A 40 farmariauto
	40	Parranajokoneita paristolla
	100	á 1.000 mk
8. 4. 1962 arvotaan:	1	Austin A 40 farmariauto
	40	Parranajokonetta paristolla
	100	á 1.000 mk

Arpajaisten tuottama puhdas voitto jaetaan järjestöjen kesken suhteessa siihen määrään, minkä niiden asiamiehet myyvät arpoja.

Koska kuurot ovat yleensä hyviä myyntimiehiä, kehoitetaan kaikkia ottamaan arpoja myytäväksi. Sopivinta on, että yhdistys paikkakunnallaan asettaa pääasiamiehen, joka tilaa suuremman määrän arpoja jaettavaksi alamyyjilleen, hoitaa niiden tilitykset Arpajaisyhdistykselle jne. Pääasiamiehen palkkio on 5 % jos hän saa ala-asiamiestensä kautta myydyksi vähintään 1.000 arpaa. Myyjien palkkio on 15 %. Arvat toimitetaan 50 kappaleen vihoissa.

Yhdistyksiä kehoitetaan viipymättä ilmoittamaan pääasiamiehensä nimi, osoite ja haluttu arpojen kappalemäärä os. Suomen Kuurojen Liitto, Liisankatu 27 E 10, Helsinki, voidaksemme ilmoittaa heidät Arpajaisyhdistykselle. Pääasia on, että saamme myynnin hyvin käyntiin omalta osaltamme.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO R.Y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

TAMMIKUU | 67 VUOSIKERTA | N:o 1 · 1962

Helmikuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen tammikuun 7 päivää

Lähetys — henkisen kypsyyden merkki

Kun piispa Martti Simojoki tammikuun 7. päivänä Helsingin Meilahden kirkossa siunauksin erottaa Kuopion kuurojenkoulun opettajan neiti Anni Kauppisen lähetystyöntekijäksi, on tämä varsin huomattava tapahtuma kuurojen lähetystyölle ja koko maamme kuuroille.

Kuurojen oman lähetystoiminnan alkaessa esitettiin epäilyksiä, etteivät kuurot jaksaisi olla kestäviä, vaan että alkuinnostuksen haihduttua olisi odotettavissa taantumista, mikä näkyisi lähetyskolehtien vähenemisenä. Näyttää kuitenkin siltä kuin kuurot olisivat olleet kestävämpiä kuin heidän epäilijänsä. Kahtena viimeksi kuluneena vuotena ovat kuurot omasta keskuudestaan keränneet ja lähettäneet Eritreaan miljoonan markkaa kumpanakin. Maamme koulunsa käyneiden kuurojen lukumäärä on n. 4.000, mikä merkitsee että kuurot voitollisesti kilvoittelevat kirkkomme parhaan lähetysseurakunnan maineesta. Koko Kerenin kuurojenkoulun toiminta, sen opetustilojen kunnossapito, sen kaluston ja tarvikkeiden hankinnat, oppilaiden täysihoito – useimmat heistä tulevat niin köyhistä oloista, etteivät voi maksaa mitään edes ruoastaan – 2 opettajan ja muun henkilökunnan palkkaus on voitu kustantaan Ruotsin ja Suomen kuurojen yhteisillä uhrauksilla.

Lähetys on koko kirkon yhteistä työtä. Lähetystoimintansa ansiosta maamme kuurot ovat osoittaneet olevansa kirkkomme vakavasti varteen otettava tekijä. Kirkon johdon nyt suorittamassa siunaustilaisuudessa lienee lupa nähdä kansankirkkomme kuuroille osoittama ystävän rohkaisu. Vain sisäisesti kypsynyt seurakunta tekee lähetystyötä. Nyt nähdään ja tunnustetaan, että kuurojen hiljainen seurakunta on pääsyt lapsenkengistään. Sitä ei ole lupa enää ylhäältä päin taputella niinkuin lapsia taputellaan. On iloittava siitä, että Kuurojen Lähetys-yhdistys on Suomen Lähetysseuran alaosasto, mikä side osaltaan merkitsee kuurojen ja kuulevien yhteisrintamaa tässä arvokkaassa työssä.

Tietenkin on myönnettävä, etteivät kaikki lähetykselle uhraavat kuurot ole aktiivisia seurakuntaihmisiä. Mutta juuri se, että laajat kuurojen piirit ovat mukana, todistaa että kuurojen henkisessä tasossa yleensäkin on tapahtunut huomattava nousu. Vasta silloin kun ihminen tajuaa vastuunsa toisista ihmisistä ja on valmis henkilökohtaisiin uhrauksiin toisten hyväksi, häntä voidaan sanoa sosiaaliseksi kansalaiseksi, kulttuuri-ihmiseksi. Aikanaan, runsaat 100 vuotta sitten, maamme kuurot tulivat osalliseksi kouluopetuksesta. Opetuksen uranuurtajana oli kuuro mies, C. O. Malm. Jälleen nähdään että kuurot toimivat toisten kuurojen hyväksi. Kuurot itse sen parhaiten tietävät, mitä koulu on heille merkinnyt. Ilman koulua jäänyt kuuro ei edes tiedä, että hän on ihminen, eikä hänellä ole aavistustakaan, mitä ihmisenä oleminen merkitsee. Opetuksen antaminen Eritrean kuuroille on siis sananmukaisesti sitä, että heille valmistetaan tilaisuus päästä pimeydestä valkeuteen. Ei siis ihme, että kuurojen lähetys on maamme hiljaisten ihmisten keskuudessa saanut yksimielisen ja varauksettoman kannatuksen. Lähetyksestä on iloittava myös kulttuuri-ilmiönä.

On varmaan lupa iloita siitäkin että Kerenin kuurojenkoulun molemmat vakinaiset opettajat ovat Suomesta. Tämä antaa rohkaisevan kuvan opettajistostamme. Kotimaan turvatuista oloista siirtyminen tuntemattomiin, outoihin olosuhteisiin ei ole helppoa. Lähtijälle tämä siirtyminen merkitsee uhria. Kuurojen lähetys on siten kuurojen ja heidän kuulevien ystäviensä yhteistä työtä, yhteistä uhraamista, yhteistä rukousta, yhteistä iloitsemista. Ja lähetykseen sisältyy lupaus Jumalan rakkauden saamisesta, kun Raamattu sanoo näin: Iloista antajaa Jumala rakastaa.

YSTÄVYYDESTÄ

Ystävyys on kahden ihmisen välinen hyvä, luotettava suhde joka sulostuttaa elämää ja tekee sen helpommaksi. Ystävä luottaa meihin, ymmärtää meitä ja tukee vaikeuksissa. Hän jakaa ilomme ja surumme. Sellainen ystävä on taivaan lahja.

Me haluamme kaikki ystäviä ja ehkä meillä onkin joku, joko kuuro tahi kuuleva henkilö johon voimme luottaa täydelleen ja joka on meitä henkisesti lähellä.

Kun me kerran olemme saaneet ystävän, osaammeko hoitaa tätä suhdettamme toiseen ihmiseen niin että se säilyy? Ystävyys on herkkä haavoittumaan ja jos se kerran rikkoutuu, on sitä vaikea saada enää samaksi kaikkikäsittäväksi luottamussuhteeksi. Ystävyyttä tulee vaalia ja suojella, hellävaroen hoitaa.

Eräät kuurot ovat valitelleet ystävänsä pettäneen hänet. Sellainen henkilö ei ole alunperinkään ollut oikea ystävä, hän on vain tekeytynyt sellaiseksi. Kuurojen välinen ystävyys ei aina ole suoraa ja vilpitöntä. Oman edun tavoittelu sanelee monasti sellaisen ystävyyden motiivin. Joku huomaa toisen avulla saavuttavansa joitakin etuja, ystäviä, huomiota y.m. ja hän tekeytyy hyväksi ystäväksi sellaisen henkilön kanssa joka voi vaikuttaa hänen parhaaksensa ja kun on päässyt tavoitteeseensa, hän jättää "ystävänsä" ja alkaa hienokseltaan vieroittaa muitakin hänen läheisyydestään. Tällainen henkilö ei suo toiselle huomiota vaan haluaa sen kaiken itselleen. Hän alkaa parjailla sitä aluksi, joka puhui hänen puolestaan. Hienoilla vihjailuilla petollinen ystävä alkaa vieroittaa toisia sen läheisyydestä jolle hän on kateellinen. Ne vihjailut ovat hienosti valittuja ja viattomilta vaikuttavia.

"Minä olen kuullut sitä ja sitä, en minä tiedä, mutta sanovat. Ei juuri kukaan viitsi seurustella hänen kanssaan, hän on sellainen ja sellainen" y.m. senlaatuista. Tällaisia varoituksia saattaa hän antaa sille, joka tulee vierailulle hyvin aikein.

Tällainen ei ole kaunista, mutta ikävä kyllä, ei niinkään harvinaista. Hän nauttii siitä että tämä toinen alkaa menettää suosiotaan ja ystäviään. Hän haluaa itse kaiken huomion ja suuremman arvovallan. Siksi vihjailee, varoittelee jopa valehtelee. Mutta ovatko nekään oikeita ystäviä jotka antavat tällaisen vaikuttaa ystävyyssuhteeseensa? Eivät ole. — Ystävä on sellainen joka sanoo hyvän sanan parjaajia vastaan sen puolesta johon ystävyyssuhde hänet sitoo. Hän kertoo ystävästään hyviä asioita ja hälventää juoruja. Asettuu puolustamaan parjattua ja oikoo epärehellisiä puheita. Hän keskustelee kahden kesken ystävänsä kanssa ja huomauttaa hänelle lempeästi niistä vioista joita tässä huomaa. Ei hän niitä ympäri levittele eikä hänen heikkouksistaan nauti, vaan tahtoo nostaa ja auttaa ystäväänsä, luottaa häneen ja puhuu hyvää hänestä niille, joita ilkeämielinen koettaa eroittaa.

Eräs puhuja sanoi äskettäin juhlapuheessaan että kuurot ovat onnellisempia kuin kuulevat, sillä kuuroja ei revi kateuden henki niin pahasti kuin kuulevien suhteita. Mutta kyllä vain kuurojen keskuudessa kateutta löytyy. Juuri se on repinyt monet ystävyyssuhteet, tuonut katkeruutta ja erimielisyyttä meidän pieneen joukkoomme. Kuulevat luulevat meistä parempaa kuin olemme.

On kerrottu kuinka jo kouluaikana esiintyy kuurojen oppilaiden kesken kateutta ja vallanhimoa. Joku tahtoo olla kaikki kaikessa ja tahtoo alistaa toverinsa valtansa alle. Heikommat eivät uskalla vastustaa, vaan alistuvat siihen. Kantavat tälle yhdelle pieniä lahjojaan ja koettavat kilpailla hänen suosiostaan kaikella tavalla. Niinpä eräät tytöt kertoivat koulutoveristaan jolla oli vallanhimoinen luonne ja jota ei kukaan uskaltanut vastustaa. Jos tämä näki jollakin mitä hän itse ei saanut, niin heti tuli kateelliseksi ja vaati tämän itselleen. Viimein tämä omavaltainen tyttö joutui opettajien tietoon ja hänelle kävi surullisesti.

Niinpä sekin ihminen, joka toisen kustannuksella hakee itselleen ystäviä, huomiota ja erikoisasemaa joutuu lopulta niittämään kylvönsä. Hän jää viimein yksin, sillä ennen pitkää paljastuu hänen oikea luonteensa.

Alkakoon tämä uusi vuosi hyvissä merkeissä meille kuuroille. Viljelkäämme vilpitöntä ystävyyttä kohtalotovereihimme ja heittäkäämme kateus ja pahansuopaisuus pois. Näin me käymme rakentamaan parempaa ja onnellisempaa tulevaisuutta itsellemme ja muille.

IHMEIDENTEKIJÄ

Ihmeidentekijä-niminen näytelmä, joka kertoo siitä, kuinka oppimisen tie avautui pienelle kuurosokealle Helen Kellerille, esitettiin marraskuun 26 päivänä kuuroille sekä Kansallisteatterissa Helsingissä että Turun kaupunginteatterissa. Näytäntöjä ei kylläkään oltu järjestetty yksinomaan kuuroja varten, koska siihen heitä oli liian vähän, mutta teattereiden johto oli tehnyt mahdolliseksi näytelmän tulkitsemisen viittomakielelle.

Helsingin näytännöstä oli ilmoitettu Kuurojen lehden marraskuun numerossa, jonka perusteella noin 130 kuuroa oli saapunut tilaisuuteen Helsingistä, Porvoosta, Kotkasta, Hyvinkäältä, Riihimäeltä, Lahdesta, Tampereelta, Hämeenlinnasta ja Jyväskylästä, kahdesta viimeksi mainitusta oikein omalla tilausbussilla. Kansallisteatterin johto ei ollut uskaltanut päästää tulkkia näyttämölle peläten tulkitsemisen tuottavan häiriöitä muulle teatteriyleisölle ja niin tulkki olikin sijoitettu ensimmäiselle parvelle. Koko näytännön ajan oli valokiila suunnattuna tulkkiin, joka parhaansa mukaan yritti selostaa toisinaan nopeasti lausuttuja ja vaikeitakin vuorosanoja. Jonkin verran vaikeutta tuotti sekä näytelmän että tulkin seuraaminen yhtäaikaisesti. Edeltäpäin jaettujen monistettujen selostusten ansiosta näytelmän sisältö oli kuitenkin useimmille ennakolta tuttu.

Näytelmä kesti 2 1/2 tuntia, mutta ei lainkaan tuntunut pitkältä, niin mielenkiintoista ja jännittävää oli tapahtumain kulku koko ajan. Pikku "Helen" osasi mainiosti eläytyä osaansa. Erikoisesti jäi puhuttelemaan se peräänantamattomuus ja sitkeys, jolla Helenin opettaja, "Annie Sullivan" antautui tehtäväänsä. Tällaiset luonteenominaisuudet saavat aina ihmeitä aikaan. Helenin vanhempien suhtautumisessa lapseensa oli paljon sellaista, jota tänäkin päivänä tapaa kuurojen lasten vanhemmissa, ymmärrettävästi. Hiukan outoa oli se rajuus, jolla Helen ja hänen opettajansa viittoivat aakkosia, mutta ehkä sekin perustui todelliseen taustaansa tai ohjaajan oikeaksi katsomaan näytelmän tämän yksityiskohdan tehostamiseen.

Kiittäessämme näytännön jälkeen ohjaaja Edvin Lainetta tästä kuuroille järjestetystä tilaisuudesta, hän lausui ilonsa siitä, että teatteri oli täten

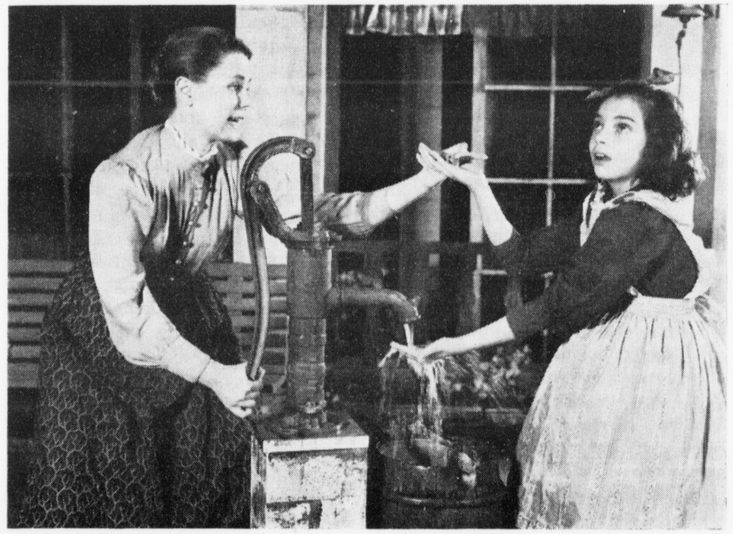

Anne Sullivan opettaa Helen Kellerille sanan "Vesi". "Ihmeidentekijä" Kansallisteatterissa 26. 11. 61.

voinut olla antamassa jotakin myös kuuroille, ja totesi myös samalla, että tulkitseminen ei ollut ainakaan tehnyt negatiivista vaikutusta kuulevaan yleisöön, pikemminkin päinvastoin. Samaa linjaa voitanee jatkaa joskus toistekin.

Turussa samana päivänä esitetty näytäntö oli herättänyt edellistä vielä suurempaa kiinnostusta, ainakin siitä päätellen, että kuuroja oli saapunut n. 250, joista suurin osa oli turkulaisia. Porilaiset olivat kuitenkin tulleet joukolla omalla bussilla. Teatteri suhtautui lämpimästi asiaan, sillä itse teatterinjohtaja Jouko Paavola kertoili kuuroille ennen näytäntöä Helen Kelleristä ja hänen opettajastaan Anne Sullivanista sekä näytelmästä. Samalla esiteltiin kuuroille näytelmässä esiintyvät näyttelijät. Tulkkina toiminut pastori Savisaari oli saanut paikan näyttämön nurkkauksesta, joten tulkitsemisen seuraaminen oli helppoa. Ilta oli kuuroille todellinen elämys, sillä monet heistä olivat teatterissa ensimmäistä kertaa elämässään. Turkulainen sanomalehti Uusi Aura kiinnitti suurta huomiota tähän ainutlaatuiseen näytäntöön julkaisten tapahtumasta monipalstaisen ja kolmella kuvalla varustetun selostuksen.

Näyttää siltä, että nyt ikäänkuin avattua tietä olisi vastaisuudessa jatkettava. Ehkä teatteri ei sittenkään ole kuurolta kokonaan poissuljettu kulttuurimuoto. Toivokaamme ainakin niin!

Yhteenveto pohjoismaisen yhteistyöjärjestön kokouksesta Oslossa

14—15. 10. 61

Läsnä olivat Hugo Edenås ja Lars Kruth Ruotsista, Eilif Ohna, John Vigrestad ja Albert Breiteig huomioitsijoina ja Kondrad Vogt-Svendsen vieraana Norjasta, Tanskasta Ole Plum, K. B. Fjordbøge ja järjestön sihteeri A. Harboe. Suomi oli valitettavasti estynyt olemasta mukana.

Päiväjärjestys:

1. Puheenjohtajan tiedoituksia
2. Maailmankongressi 1963
   a) Ruotsin selvittelyä
   b) Plumin raportti
3. Tulkkikysymys; Vänersborgin kokouksen mukaan pyydettiin jokaista maata jättämään raporttinsa.
4. Tutkimukset siitä, kuinka kuuro kohtaa ympäröivän maailman koulun lopettamisen jälkeen. — Ruotsi alustaa keskustelun.
5. Tutkimukset koskien viittomakielen merkitystä kuurojen lasten opetuksessa ja kasvatuksessa. — Ruotsi alustaa.
6. Mahdolliset esilletulevat asiat.

Kun Ruotsi sitten edellisen yhteistyöjärjestön kokouksen oli saanut virallisesti järjestettäväkseen kuurojen 4. maailmankongressin, ja kun Norja sen perusteella oli myöntynyt järjestämään seuraavan pohjoismaisen kuurojen kongressin, oli E. Ohna seurauksena tästä valittu YJ:n puheenjohtajaksi, mutta Ohna oli kuitenkin pyytänyt Kruthia johtamaan lauantain kokousta sentakia, että keskusteltavana oli maailmankongressi.

Kruth avasi kokouksen lausumalla tervetulleeksi erityisesti Vogt-Svendsenin ja aloitti muistelemalla johtaja Urho Kierimoa Suomesta, joka oli Suomen edustaja YJ:ssä ja joka yhtäkkiä oli kuollut Helsingissä pidettyjen Maailmankisojen aikana. Senjälkeen siirryttiin suoraan keskustelemaan päiväjärjestyksen toisesta pykälästä: maailmankongressista, josta syystä erityisesti Vogt-Svendseniä oli pyydetty mukaan.

Ensin keskusteltiin maailmankongressin ajankohdasta, joka Ruotsin esittämän ehdotuksen mukaan sovittaisiin viikoksi joka alkaa 17. elokuuta —63. Breiteig esitti, että pohjoismaisille kuuroille oli vaikea päästä matkustamaan tuohon aikaan, sillä useimmat ovat riippuvaisia työpaikkojensa kesälomista, jotka ovat heinäkuussa. Kuitenkin keskustelujen jälkeen päästiin yksimielisyyteen siitä, että ajankohta oli kuitenkin verraten sopiva, sillä silloin on kuurojen kouluilla loma ja siten kaiken todennäköisyyden mukaan voidaan saada koululaiset mukaan.

Lyhyen lukutauon jälkeen, jolloin saatiin tutustua Plumin raporttiin, joka käsitteli Rooman kokousta, selvitteli Plum raporttiaan, ja esitti että WFD:n hallituksessa oli innostuksella otettu vastaan pohjoismaiden suunnitelma seminaarien järjestämisestä maailmankongressin yhteydessä.

Hän kertoi edelleen, että WFD:n hallitus ei silti ollut aikonut välttyä komiteatyöskentelyltä kongressin aikana, vaan komiteoiden työskentelyä muutettaisiin siten, että jokaisen maan liitto valitsee edustajansa jokaiseen komiteaan siten, että varsinaisessa komiteatyössä olisi korkeintaan 40 kansainvälistä osanottajaa niistä 40 eri maasta, jotka olivat maailmanliitossa mukana ja asiasta kiinnostuneet voisivat ottaa osaa komiteoihin huomioitsijoina.

Breiteig ehdotti, että siinä tapauksessa pitäisi järjestää päivä, jolloin asiasta kiinnostuneet voisivat esittää kysymyksiä komiteoille.

Kruth selitti, että siitä tulisi aivan liian hankalaa ja monimutkaista. A.

Harboe esitti tämän jälkeen Plumille kysymyksen tyydyttävän vastauksen saamisesta maailmanliitolta neljän pohjoismaan esitykseen, joka koski maailmankongressin uudelleen organisointia, jonka mukaan lääketieteellinen, psykologinen- ja mahdolllisesti pedagoginen komiteatyöskentely mutta viittomakieltä ja yhdistysasioita käsittelevät komiteat käsiteltäisiin kongressissa.

Vänersborgin kokouksen yhteenvedon mukaan oli Ruotsi halukas vastaamaan kongressijärjestelyistä sikäli, kun se saisi vapaat kädet järjestelykoneiston suhteen.

Plum vastasi tähän, että maailmanliiton hallituksessa ei oltu aiottu muuttaa aikaisempia säännöksiä. — Hyvin vilkkaan keskustelun jälkeen päätettiin laatia YJ:n nimissä kirjallinen esitys maailmanliiton hallitukselle, vaatien kirjallista vastausta aikaisempaan esitykseemme.

Keskustelun aikana pyydettiin Vogt-Svendseniä kertomaan vaikutelmiaan maailmanympärimatkaltaan, joilla voisi olla merkitystä maailmankongressia suunniteltaessa.

Vogt-Svendsen kertoi siitä suuresta aloitteellisuudesta, jota näki kaikkialla kuurojen tutkimuksen aloilla. Hän kertoi että sekä USA että Japani ja muut Aasian maat olivat tutkimustöitä koskevilla aloilla paljon korkeammalla tasolla kuin me, ja me saamme ponnistella kovasti ettei meidän pieni edistyksemme muutu suureksi taantumukseksi näihin maihin verrattuna.

Vogt-Svendsenin mielestä maailmanliiton tehtävänä olisi olla eräänlainen kehityksen ja tutkimuksen keskus kuurojen piirissä. Hän kokosi lopuksi muut tehtävät kolmeen pääryhmään:

Vogt-Svendsenin mukaan ensimmäinen kohta oli se, että kuurojen ongelmat eroavat paljon muiden invaliidien ongelmista heidän erikoislaatuisen vammansa vuoksi, joka rajoittaa heidän yhteyksiään muuhun maailmaan.

Toisena kohtana V-S. esitti, että hän maailmanmatkallaan oli tullut täysin vakuuttuneeksi siitä, että oli liian myöhäistä aloittaa kuurojen lasten koulutus 6—7 vuoden iässä. Se olisi aloitettava huomattavasti aikaisemmin.

Kolmantena kohtana, jota Vogt-Svendsen piti itseasiassa ensimmäisenä ja tärkeimpänä, oli tutkimustyö.

Hänen vaikutelmansa oli se, että kaikkialla maailmassa ja erityisesti niissä maissa, joissa vasta äskettäin oli todella alettu paneutua kuurojen ongelmiin, päädyttiin siihen ajatukseen, että mitä laajemman koulutuksen ja mitä korkeamman sivistyksen kuuroille voi antaa, sitä suuremman palveluksen heille tekee, ajattelematta lainkaan sitä, että korkeammalla koulutuksella on myös oltava jokin päämäärä, eikä sitä suinkaan itsessään ole pidettävä lopullisena päämääränä, kuten esim. ylioppilastutkintoa, niin kauan kuin sille ei ole mitään vastaavaa käytäntöä.

Tästä Vogt-Svendsen siirtyi ongelmiin, jotka koskivat laajempaa ja syvällisempää tutkimustyötä — nämä ovat hänen mielestään nykyisin kuurojen todellisin tulevaisuuden ongelma.

Tässä yhteydessä V-S. mainitsi, että ainoa paikka, jossa hän oli tavannut ihmisiä, jotka todella ymmärsivät tämän ongelman, oli pienessä kuurojen koulussa Manillassa, Filippiineillä, jossa koulun johtaja tarmokkaasti ajoi omaa kantaansa, että koulun tehtävä ei ollut valmis sinä päivänä, jolloin lapsi saa päästötodistuksensa, vaan päättyi vasta silloin, kun nuori oli sopeutunut yhteiskuntaan.

Lars Kruth kiitti V-S:iä arvokkaasta esityksestä ja lyhyen keskustelun jälkeen pyydettiin Vogt-Svendseniä laatimaan kirjallinen esitys käsityksestään maailmanliiton tehtävistä, hänen matkavaikutelmiinsa perustuen.

Breiteig lupasi, että Bergenin kuurojen kirjapaino tulisi kustantamaan sen painatuksen. Selostus ilmestyisi englanniksi, saksaksi ja ranskaksi. Lisäksi pyydettiin V-S:iä laatimaan YJ:lle luonnoksen niistä ongelmista, joista hänen mielestään olisi järjestettävä seminareja.

Lopuksi pyydettiin V-S:ltä vielä, että hän heti saatuaan Ruotsin Kuurojenliitolta kirjallisen esityksen asiasta, ottaisi yhteyden Suomeen ja tiedustelisi YJ:n nimissä, voisiko Suomi järjestää yhden seminaarin maailmankongressiin. V-S ilmoitti olevansa halukas tähän ja katsoi sopivaksi ajankohdaksi sunnuntain 29. 10. 61 klo 14—19 hotelli Seurahuoneella Turussa, jossa hän tulisi asumaan silloin.

Lopuksi suoritti Kruth yhteenvedon keskusteluista ja totesi maailmankongressin osalta siis, että jokainen pohjoismaa ottaa omalla vastuullaan järjestääkseen omat seminaarinsa. Seminaarien järjestelyt ovat erillään maailmankongressin järjestelyistä muuten, paitsi että olisi toivottavaa, että seminaarien johtajat jättävät kertomuksen seminaarinsa työskentelystä kongressille.

Ruotsi on halukas järjestämään maailmankongressin kongressin johdon esittämillä ehdoilla, siis niiden kuuden komitean kera, jotka ovat mainitut maailmanliiton säännöksissä, koskien komiteatyöskentelyä kongressin aikana, mutta samanaikaisesti on YJ:n huolehdittava siitä, että sillä on ehdotus selvänä maailmankongressille, joka koskee em. säännöksien muuttamista.

Mitä Ruotsin ehdotukseen kongressin pituudesta tulee, oltiin yksimielisiä siitä, että kuusi päivää oli liiankin pitkä aika ja Kruthin mielestä ohjelman voisi rajoittaa neljään päivään.

Pohjoismaisesta viiristä puhuttaessa ilmoitti Kruth, että Ruotsin taholta toivottiin, että viiri asetettaisiin kunniapaikalle maailmankongressissa.

Kokousta jatkettiin sunnuntaiaamuna klo 9

Aluksi Ohna otti johdon puheenjohtajana ja siirtyi päiväjärjestyksen pykälään 1.

Hän selvitti virallisesti Norjan kannan olevan, että he ovat haluk kaita ottamaan 10. pohjoismaisen kuurojen kongressin järjestelyt

Sen jälkeen Ohna valitti sitä, että Suomi ei ollut voinut tulla kokoukseen.

Rva Harboe selitti, että hän 27. 9 oli lähettänyt kirjeen Suomelle, samanaikaisesti kuin muillekin pohjoismaille, jossa selvitettiin syitä kokouspäivämäärän muuttamisesta 14:sta 28:nteen ja jossa pyydettiin välittömästi vastausta Suomelta. Suomi ei reagoinut tähän kirjeeseen mitenkään. *) 6. 10 päätettiin lopullisesti, että kokous yhtäkaikki pidettäisiin 14 pnä, koska Ruotsi kongressijärjestelyjen takia ei katsonut kokousta voitavan lykätä kauemmaksi. Samana päivänä lähtivät kirjeet kaikkiin pohjoismaihin ja syystä tai toisesta oli Suomi saanut tämän kirjeen vasta 12 pnä. **) Kaikki esittivät yksimielisesti syvän valittelunsa Suomelle tapahtuneesta.

Sen jälkeen siirryttiin 3:nteen kohtaan tulkkikysymyksestä.

Fjordbøge kävi läpi tanskalaisen kirjoituksen joka koski tätä kysymystä ja esitti olevan ilmeistä, että oli selvä ero käsitteissä oikeustulkki ja muu tulkki. Ruotsin taholta esitti Kruth, että tulkkikysymys oli suurelta osalta taloudellinen kysymys. Oikeuslaitoksen olisi maksettava oikeustulkeille, yhteiskunnan muille tulkeille, joita tarvitaan jokapäiväisessä elämässä ja jotka toimivat kuurojen puuttuvina kuuloeliminä.

Yhdistykset maksavat itse yhdistysten tulkeille, ja tämäkin on tarpeeton maksu asetettavaksi yhdistysten niskoille. Myös sen pitäisi yhteiskunnan maksaa.

Tähän vastasi Breiteig, että siitä hetkestä, jolloin sovitaan, että yhteiskunta maksaa, joutuvat yhdistykset valvomaan, että näitä rahoja käytetään oikein.

Ohna kertoi, että Norjassa kuurot olivat tottuneet itse valitsemaan sen tulkin jonka kanssa he parhaiten tulevat toimeen.

Oikeusjutuissa esim. soittaa oikeus lähimpään kouluun ja pyytää tulkkia, eikä tällainen ole mikään tyydyttävä käytäntö. Kun kävi ilmi, että Ruotsi oli päässyt aika pitkälle tässä suhteessa yhteistyössä Ruotsin viittomakieliakatemian organisation kanssa, kehoitettiin Ruotsia lähettämään selvitys YJ:lle siitä, kuinka pitkälle tähän mennessä oli tultu ja sitäpaitsi painostettiin Norjan taholta sitä seikkaa, että viittomakielen opaskirja olisi saatava painoon niin nopeasti kuin mahdollista, siten saataisiin arvokasta tukea tulkkien koulutukselle. Samalla esitettiin Ruotsin taholta, että viittomakielivalikoimassa olisi kiinnitettävä suurempaa huomiota kansainvälisesti käytettyihin merkkeihin, siten, että pohjoismainen viittomakieli lähentyisi mahdollisimman paljon kansainvälistä.

Päiväjärjestyksen kohta 4.

Ruotsin taholta esitettiin suuntaviivoja siitä, kuinka Ruotsissa oltiin aloitettu tutkimustyöt siitä, miten kuuro kohtaa ympäröivän maailman koulun päätyttyä.

Kruth selvitti tutkimusten taustaa.

Uumajassa pidetty kokous oli todennut, että sellainen tutkimus olisi arvokas. Tutkimus suoritettaisiin Ruotsin Kuurojen Liiton, kuninkaallisen kouluhallituksen ja kuurojen opettajaseminaarin (Manillassa) keskuudessa. Valmistettaisiin puhtaasti käytännöllisesti 50 kysymyksen kyselykaavake. Konsulenttien, pappien ja kuurojen liiton avulla tullaan haastattelemaan määrätty määrä kuuroja, jonka jälkeen kaavakkeet tullaan käsittelemään tilastollisesti.

Näin toivotaan saatavan tiettyä käsitystä kuulovamman vaikutuksesta kuuron henkilökohtaiseen ja sosiaaliseen kehitykseen, sekä tietty kuva siitä, kuinka kuurot suhtautuvat omiin ongelmiinsa ja kuinka kuuro rakentaa sillan kuulevien ja itsensä välille.

On tunnettua, että vastaavanlainen tutkimus on suoritettu USA:ssa. (F. ja G. Heiden: "Tukimus kuurojen psykologiasta".)

Uskotaan kuitenkin, että tämä tutkimus kärsii useista puutteista, ja siksi kuurojen kongressi päätti, että vastaavanlaista tutkimusta yritettäisiin soveltaa Ruotsin olosuhteisiin.

Kruth mainitsi lopuksi, että hän oli keskustellut kouluyhdistyksen kanssa ja heidän mielestään tutkimuksella olisi vielä suurempi arvo, jos muut pohjoismaat yrittäisivät vastaavaa kokeilua.

Kruth lupasi hankkia muutamia kyselykaavakkeita ja lähettää niitä muiden pohjoismaiden kuurojenliitoille.

Päiväjärjestyksen kohta 5.

Pohjoismaisessa kongressissa Kööpenhaminassa oli kysymys viittomakielestä opetuksessa erittäin voimakkaasti esillä. Tämän aiheen veti esille Ruotsi, jonka kouluissa on päätetty, että olisi yritettävä löytää viittomakielen merkitys.

Kokeillaan kahdella jokseenkin tasaveroisella luokalla, joista toiselle annetaan viittoma- ja toiselle puheopetusta.

Tällöin olisi luokilla oltava samat opettajat koko kouluajan.

Todettiin, että muissa Pohjoismaissa tullaan elävällä mielenkiinnolla seuraamaan tutkimuksia. Kuitenkin esitettiin epäilys siitä, kuinka saadaan niin samanlainen oppilasaines kahdelle eri luokalle, että välitöntä vertailua voitaisiin tehdä.

Päiväjärjestyksen kohta 6.

Aluksi Ohna käänsi keskustelun maailmanliiton säännöksiin, ja Plum selvitti, että maailmanliitto ja jokainen jäsenmaa lähetti säännöllisin väliajoin selostuksia kuurojen olosuhteista ko. maassa, niin että maailmanliiton sihteeristö aina oli selvillä tapahtuneesta edistyksestä.

Sihteeristö saa myös hyvin usein kyselyjä ja tällaisen neuvontatyön tukena ovat em. selostukset hyvin suurimerkityksellisiä.

Palattiin jälleen keskusteluun WFD:n suhtautumisesta lääkäri- ja psykologikongressin järjestämiseen, ja Kruth ehdotti, että WFD lääkärikongressien ja vastaavien sijasta lähettäisi paremminkin omia edustajia lääkäreiden kongresseihin.

Tähän vastasi Plum, että Vukotic oli matkustanut kuurojen opettajakongressiin Manchesteriin ja istui kuuntelemassa kaikkia kokouksia, mutta ei saanut niistä yhtään mitään irti.

Senvuoksi hän epäili, ettei maailmanliiton edustajien lähettämisellä spesialistikokouksiin olisi paljonkaan arvoa. WFD:llä oli paljon enemmän hyötyä siitä, että se itse järjestäisi kongressit ja valmistaisi niiden aiheet siten, että keskityttäisiin suoraan niihin kysymyksiin, jotka kuurojen kannalta olisivat tärkeimmät.

Keskustelu päättyi siihen, että Ohna esitti Ruotsin toivovan vielä kokousta pidettäväksi Magaroton läsnäollessa ennen seuraavaa YJ:n kokousta, ja silloin voitaisiin Ruotsissa ottaa esiin Magaroton kanssa ne ongelmat, jotka sen jälkeen esitettäisiin seuraavalle YJ:n kokoukselle.

Kohta 2. *Viittomakielen sanakirja*

Plum valitti, että työ viittomakielisanastossa edistyy hyvin hitaasti. Nyt oltiin D-kirjaimessa, mutta oli hullua kuvitellakaan saatavan sellaista työtä suoritetuksi vapaa-ajan harrastuksena.

Ohna toi esiin sen vaikeuden, mikä oli toisten opettamisessa ilman minkäänlaista kirjaa, johon opetuksen voisi perustaa. Lyhyen keskustelun jälkeen oltiin yksimielisiä siitä, että koska kuurot eivät vielä kovin suuressa määrin ole tutustuneet pohjoismaisiin viittomamerkkeihin, ei siitä ole vahinkoa, vaikka puhtaasti hetkellisessä opetuksessa käytettäisiin niitä merkkejä, joita kuurot todella nykyisin käyttävät.

Plum lupasi että Tanska lähettää kymmenen vanhaa viittomakielen sanakirjaa Norjaan.

Kohta 3. *Carl Beckerin säätiö*

Harboe aloitti palauttamalla mieliin Vänersborgin kokouksen, jossa

*) Kokouspäivän muuttamisesta ilmoitti edustajallemme Roomassa 30. 9. O. M. Plum, jolle annettiin *suullinen vastaus*, että kyllä meille sopii. Sen piti riittää.

**) Kirje oli päivätty 6. 10., mutta pantu postiin Kööpenhaminassa vasta 11. 10. klo 23.30 ja saapui perille 12. 10. klo 11.30.

Onnellista Uutta Vuotta 1962 - Gott Nytt År 1962

BRYSSELI:
Francois-Heiskanen, Anita perh.

HAMINA:
Lepistö, Irma

HANKASALMI:
Siiskonen, Raimo

HANKO:
Holmström, Ester ja Albert
Sjöblom, Anton

HELSINKI:
HELSINGIN KUUROJEN YHDISTYS r.y.
Ahlbäck, Hilja ja Börje
Ahlbäck, Aura ja Ole
Blomberg, Ingrid
Blomqvist, Aina
Eerikäinen, Hilkka
Enroos, John
Entelä, Tytti ja Osmo perh.
Färdig, Lyyli ja Emil
Hagström, Saima
Hilpinen, Hillevi
Häkkinen, Hilda
Hämäläinen, Ilma ja Kalle
Ikola, Antti
Ikola, Vieno ja Sulo perh.
Kanerva, Astrid ja Toivo
Kannisto, Lauri
Kivinen, Veikko
Laine, Jaakko
Lehti, Olli
Liinapuro, Doris, Ulla ja Matti
Lindqvist, Mailis
Lukkarinen, Matti
Lönnfors, Ragnhild
Malmila, Eeva
Miettinen, Saara ja Paul perh.
Mustamäki, Uuno perh.
Månsson, Sigurd
Mäkilä, Asser
Nurmo, Vihtori
Peltonen, Veikko
Pettersson, Väinö
Savisaari, Liisa ja Runo
Savolainen, Aleks perh.
Seppänen, Maire ja Juhani
Sundell, Veikko perh.
Suuronen, Hilja
Rikström, Torsten m. fam.
Tolpo, Heevi ja Arvi
Tolsa, Eino
Tolsa, Väinö perh.
Tuntematon
Vainola, Laina

HERRALA:
Hauta-aho, Eelis perh.
Lehtonen, Huvi perh.
Lehtonen, Onni perh.

HURUKSELA:
Pohjola, Sakari

INKEROINEN:
Miettinen, Oiva

JOUTSA:
Häyrinen, Taimi ja Mikko perh.
Kumpulainen, Helga

JUVA:
Hakonen, Toini ja Olavi
Pajunen, Evert
Puranen, Suoma ja Arvi

KALVITSA:
Moilanen, Eino

KARHULA:
Paavilainen, Simo perh.

KAUNIAINEN:
Järveläinen, Edla ja Vilhelm

KAUSALA:
Tigander, Heimo

KIVISTÖ:
Jussila, H. ja V.

KORSO:
Aalto, Pekka

KOTKA:
Heiskanen, Elina ja Otto
Karvonen, Onni
Mattila, Olga
Lehtinen, Ada ja Nestor
Saarinen, Sinikka ja Kalevi perh.
Santaoja, Alma

KÖKLAX:
Sandblom, Edith o. Hj.

LAHTI:
Auvinen, Sandra ja David
Happonen, Eukari
Heinonen, Sirkka
Hyttinen, Onni perh.
Jokelainen, Anna
Järvinen, Katri, Ulla ja Pekka
Kaplas, Tauno perh.
Koskinen, Veikko perh.
Lehtonen, Juho
Paasonen, Arvi perh.
Pohjolainen, Eero perh.
Remmi, Kosti perh.
Sulka, Tyyne
Sulkanen, Reino perh.
Suoknuutti, Muisto ja Veikko
Torkkeli, Veera perh.

LITTOINEN:
Backman, Vappu

MIKKELI:
Hänninen, Einar
Kakriainen, Paula ja Pentti
Kontinen, Kaarina
Passi, Aira ja Veli
Pärnänen, Riitta ja Pertti
Saukkonen, Aila
Tikkanen, Kustaa perh.
Turkki, Hilkka ja Pentti

MUONIO:
Liikavainio, Suoma
Ylimattila, Kerttu

MÄRTENSBACKA:
Grönroos, Marita och Aug.

ORIMATTILA:
Maunula, Lyyli

PORI:
Eliasson, Rauha ja Artturi
Granholm, Matti perh.
Heiniluoma, Maria ja Anselm
Heiniluoma, Arvo perh.
Henttonen, Eini ja Jarmo
Hokkanen, Elvi
Jarva, Toivo perh.
Lankonen, Lempi ja Uuno

RIIHIMÄKI:
Salli, Martti

RISTE:
Niemi, Arvi

SAMMALJOKI:
Kuutti, Anna ja Erkki
Kuutti, Suoma
Kuutti, Anneli ja Tauno
Louttu, Emma ja Oskar
Sorvisto, Hilma

SUUR-MIEHIKKÄLÄ:
Nurmela, Maire
Peltola, Martti

TAPANILA:
Laukkanen, Kauko

TAVASTILA:
Eloranta, Anni ja Unto

TURKU:
Hänninen, Raili
Lehti, Ahti perh.
Savisaari, Eino perh.
Savisaari, Rakel ja Elias

VÄHIMAA:
Hevonpää, Vilho

YLISTARO:
Sauselin, Anna

oltiin yksimielisiä siitä, että jokainen maa tutkisi mahdollisuuksiaan antaa 500 kr. säätiölle esimerkiksi joululehtien myynnin voitosta. Kysymyksestä keskusteltiin ja todettiin turhaksi pitää kovin monia pikkusäätiöitä. Säätiön tarkoituksena oli tukea pohjoismaista yhteistyötä ja kun viittomakielikirjan valmistustyö täyttää tämän vaatimuksen mitä suurimmassa määrin, päätettiin seuraavassa kokouksessa tutkia lähemmin mahdollisuuksia käyttää säätiön rahoja peittämään kuvalaattakuluja yms. Kun rahat olisivat käytetyt loppuun, hajoitettaisiin säätiö.

Kohta 4. *Wiesbadenin kongressikirja*

Edenås tiedusteli Plumilta, tiesikö hän milloin Wiesbadenin kongressikirjan voisi saada, ja Plum vastasi, että Wiesbadenissa oli luovuttu koko hankkeesta, koska oli saapunut niin vähän tilauksia.

Plum arveli, että syynä oli osittain se, että kuurot eivät riittävästi olleet suorittaneet tiedoitustoimintaa kuuleville esim. lääkäreille, psykologeille, kouluväelle jne. kongressissa käsitellyistä asioista. Edenås esitti, että mahdollisesti seuraavassa kongressissa olisi lisättävä ylimääräinen summa kongressimaksuun, niin että kongressikirja tulisi pakollisena jokaiselle osanottajalle.

Tämä haluttiin tuoda esille maailmankongressin valmistelujen yhteydessä Ruotsissa.

Kohta 5. *Nuorisoleiri*

Kruth kysyi, olisiko Ruotsin järjestettävä nuorisoleiri maailmankongressin yhteyteen.

Tanskan puolesta tuotiin julki, että Wiesbadenin nuorisoleiri oli fiasko, ja Breiteig toi esiin Norjan yhtenäiskesäloman, joka tekisi mahdottomaksi suurelle osalle kuuroja ottaa osaa nuorisoleiriin elokuussa ja lopuksi sovittiin, että nuorisoleirin valmistelut olivat aivan ruotsalaisten

Hyvää Uutta Vuotta
JALKINELIIKE A. HOLMSTRÖM
Korsmaninkatu 2, HANKO

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JANUARI | 66 ÅRGÅNGEN | Nr 1 - 1962

Mission — den andliga mognadens vägvisare

Då biskop Martti Simojoki den 7 januari förrättar invigningen av Kuopiolärarinnan frk. Anni Kauppinen till missionsarbetet, är det en unik händelse i missionsarbetsfältet för döva och enkannerligen i Finlands dövas värld.

I början av missionsverksamheten inom de dövas krets framkastades tvivelsmål att de döva inte voro uthålliga nog för det, det stora intresset i början dämpades visserligen och var i dalande, det visade de tyvärr nog alltför små kollektsummorna. Men uthålligheten var det inte något fel på, de döva visade sig vara segare än deras tvivlare. De två sistlidna åren har det inom de dövas och deras vänners egen krets insamlats och insänts till Eritrea medel för miljoner mark. Vårt lands skolgågna döva är till antalet c:a 4 000, vilket betyder att de döva trots sin minoritet väl hävdat sig i konkurrensen med landets kyrkliga missionsföreningar och delat äran med dem. Hela dövskoleverksamheten i Keren har möjliggjorts och är fortfarande beroende av uppoffrande insatser bland de döva och deras vänner i Sverige och Finland. Skolans underhåll, anskaffandet av dess inventarier och förnödenheter, elevernas internatsunderhåll — flere av dem äro praktisk taget tagna ur medellösa förhållanden, att de inte ens hade en slant över för brödfödan — två lärares och den andra personalens avlönande, allt detta möjliggörs, som sagt, tack vare omtanke och kärlek från vänner uppe i högan nord.

Missionärsverksamheten är resultat av hela kyrkans gemensamma arbete och det är mycket tack vare den som de döva hos oss visat sig vara allvarligt sinnade för kyrkligt arbete. Kyrkan vill med det nu stundande invigningstillfället visa för kyrkfolket vad de dövas egen mission nått och visa sin uppmuntran och visa sitt stöd. Bara en till det inre mogen församling gör missionsarbetet. Nu kan man se och erkänna att den tysta församlingen krupit ur barnaskorna och självständigt gör ett eget arbete på ett eget fält. Det är betecknande och glädjande att Dövas Missionsförening är underavdelning i Finlands Missionsförening. Vilket betyder att band slutits för en gemensam arbetsfront i detta värdefulla arbete.

Givetvis bör det erkännas, att inte alla döva är aktiva församlingsmänniskor. Men just det, att en stor del är med och ger sitt stöd åt det kyrkliga arbetet, visar att det skett en märkbar stegring i det andliga sinnelaget. Då en människa känt att det är ett stort ansvar i att göra en uppoffring för andra medmänniskor, har detta lett till han alltid varit redo för ytterligare insatser. Den som gör uppoffringar för andras väl, han kan sägas vara en värdig social medborgare och en kulturmänniska. På sin tid, för cirka 100 år sedan, togo vårt lands döva ett aktivt steg för skolundervisning bland döva. Banbrytaren var en döv man, Carl Oskar Malm. Man kan se att även dåförtiden voro döva i verksamhet för ödeskamraters väl. Den döve själv vet vad skoltiden betytt för dem och att det är en kär plikt att själv hjälpa andra från ett famlande i mörker. Undervisningsarbetet bland de döva i Eritrea kan sålunda bildlikt talat sägas vara en räddning undan famlandet i mörkret till ljusets sköna och underbara värld. Det är alltså ingenting märkligt i att denna mission fått ett så enhälligt och oförbehållsamt stöd i Finlands döva och deras vänner, och att det med skäl kan kallas en ny kulturföreteelse.

Det är med stolthet och glädje vi kunna konstatera att Keren-skolans två lärarinnor äro från Finland. Det måtte ha varit svårt för dem att från hemlandets lugna atmosfär att ta steget in i det okända och vänja sig vid ovana förhållanden. Men uppoffring och kärleken för hjälplöse individen segrade över förnuftet.

De dövas mission är sålunda de dövas och deras vänners gemensamma arbetsfält, där resultatet av deras uppoffring, deras gemensamma bön, deras gemensamma glädje kommer till i skolan i sinom tid då barn ur mörker fostras till dugande människor! Och i denna mission inneslutes ett löfte om Guds kärlek, ty Bibeln säger: Saliga äro de som giva, ty de skola äga Guds kärlek!

Helsingfors dövas sommarhem "Björkstrand" i Sökö 5 år

Några år efter andra världskrigets slut framlade numera avlidne skolinspektören och stiftaren av föreningen Dövas Vänner r.f. J. K. Palomaa ett förslag att över 50-åriga döva måtte beredas tillfälle till utflykt varje sommar till något ställe i Helsingfors närhet och sålunda få tillfälle att njuta en välförtjänst siesta.

Den första utflykten företogs till Kökslaks till Sandbloms villa och sedan gjordes utflykter turvis till någon av de som hade egen villa i Helsingfors grannskap, den sista företogs till Sökö varvid Elovaara stod för värdskapet. Denna plats var idealisk med landsvägen inpå och den vackra Esboviken alldeles vid knutarna och det dåförtiden ryska Porkala inom synhåll. Granne med Elovaara var en stor obebodd villa i dåligt skick. Vi började diskutera om vi skulle köpa denna villa med tomt och använda den som utflyktsställe och rentav som sommarhem. Som det nu var började vi med underhandlingar med syster Eeva och prosten Louhivuori som drivande och hjälpande krafter. Sålunda föddes sommarhemstanken, och föreningsstyrelsen beslöt att på egen risk köpa denna villa. Ägaren söktes och visade sig vara villig att sälja villan med tomt och i början av januari 1956 undertecknades köpekontraktet. Köpesumman var 3 milj. mark. Hela tomtens areal är 3.800 m² och det är 20 km. till huvudstadens centrum.

Därpå började vi med ett allmänt gemensamt talkoarbete för att få villan och tomten i skick till sommaren. I medlet av maj 1956 planterades en ek som skulle bli en symbol och ett minne av det år då Helsingfors Dövas Förening köpte en egen villa. Den sommaren restes även en flaggstång vars alla material äro skänkta av döva. Allt som allt gjordes uppoffrande och berömvärda insatser av många helsingforsdöva att bringa sin sommarvilla i ett så trivsamt skick som möjligt. Våren 1957 blev den fina potatiskällaren färdig. Samtidigt planterades 14 silverpilträd vilka ännu äro klena och växa ostadigt men vi hoppas att det skall gå bra. Samma höst byggdes ett fint vedlider. År 1958 påbörjades ett stort talkoarbete med byggandet av en bastu och sommaren 1959 stod den färdig och invigdes i närvaro av en stor allmänhet. Allt i bastun utom byggnadsvirket äro skänkta av döva och deras vänner. Hela arbetet leddes skickligt av Rafael Hammarlund och är godkänd av byggnadsnämnden i Esbo som 100 %:igt välbyggt. Bastun står alldeles vid stranden och det är bara att hoppa i svala böljorna efter ett härligt hett bad! År 1960 fick sommarhemmet ett nytt trädgårdsmöblemang och en vacker roddbåt skänktes av Helsingfors Dövas Brödrakrets.

År 1956 fick hemmet första gången inhysa utomstående gäster då 19 döva mödrar tillbringade härliga semesterdagar på Finlands Dövas Förbunds bekostnad. Sedan dess har förbundet tre gånger sänt trötta döva mödrar från hela landet att njuta en ostörd vila. En gång har Åbo Dövas Damklubb företagit en lyckad utfärd till Sökö.

Många andliga andaktsstunder i den vackra naturen har hållits bl. a. av biskop Gulin, prosterna Paunu och Paljakka, systrarna Eeva och Hilkka m.fl.

Varje sommar besökes sommarhemmet av ungefär 1 000 personer.

Bland de gåvor som hemmet fått mottaga må nämnas följande: Helsingfors Dövas Förening 1.000.000 mk, Helsingfors Dövas Vänner 200.000:—, En god vän 20.000 mk samt många andra gåvor som godhjärtade vänner skänkt.

Sommarhemskommittén har bestått av följande personer de olika åren: 1956 Hj. Sandblom och Br. Mouton, 1957 Hj. Sandblom, 1958—59 Hj. Sandblom, R. Hammarlund, S. Ikola, K. Rosenberg och E. Färdig, 1960 Hj. Sandblom, R. Hammarlund, S. Ikola, E. Färdig och V. Peltonen, 1961 Hj. Sandblom, R. Hammarlund, S. Ikola, E. Färdig och K. Mikkola. Hushållet har skötts turvis av olika damer.

Sommarhemmets skuld har minskats stadigt och är nu 750.000 mk. Hemmets existens är beroende av de medel och gåvor som inflyta. Det är därför önskvärt att hemmet ihågkommes med gåvomedel och i testamenten av de ärade medborgare som läsen detta!

5-års festen firades den 11 juni 1961 med ett anslående program i närvaro av över 100 personer och färgfilmades. Filmen är nu färdig och kan beställas av hugade föreningar för förevisning från H. D. F.

En sommarhemmets trogne vän.

Klockorna ringa in ännu ett år

Högre och högre — närmre och fjärran
klockorna ringa in ännu ett år
— I tolfte timman — andäktigt vi lyssna
och tysta och frågande står —
Då, vitt kring jorden på etervågor
klapparna slår och slår.

Ur ljudande malmen stiger
minnets och aningens röster:
Från domens mäktiga klang,
till den spröda tonen från "Öster"
— Lär dig att tacka o, hjärta
för allt vad du mistat och fått
— vet, att tidernas Herre
har ljusfyllda meningar blott

Framför dig ligger det nya året
med oskrivna blad
— det gamla digert talar
om ord och gärning rad för rad.
Allt det du djupast begråter
som ristats av skuldfårans fors
skall överstrykas och skylas
av Kärlekens flammande kors.

Så ring alla klockor — högre och närmre —
stillnad och ro för vart människobröst!
Kom nya år i din förstlingstimma
med gryende hopp och hugsvalelsens tröst!
Och lär oss med öppet sinne lyssna
i bruset till Guds röst.

H. E.

Dövkonsulent Oiva Virtanen

Den 1 januari tillträdde vårt lands första dövkonsulent Oiva Virtanen sin tjänst. Tjänsten är grundad av Finlands Dövas Förbund, varför konsulenten är i förbundets tjänst. Verksamhetsplats är Helsingfors, men arbetsfältet omfattar hela landet, i den mån arbetsuppgifter finns och tiden det medger.

Dövkonsulent Oiva Virtanen är född i Helsingfors den 5 augusti 1929 som enda barnet till döva föräldrar. Efter att ha genomgått mellanskolan och mellan verserna verkat i affärslivet utbildade han sig till merkonom i ett handelsinstitut år 1952. Därefter fick han tjänst i Kangas-Tukku Oy under åren 1952—1954 och sedan dess arbetar han i försäljningsavdelningen i Dillemuth Oy. Oiva Virtanen är en idrottsman av mästarklass och har sedan tidigaste ungdomsåren idkat korgboll och var med i den legendomspunna idrottsföreningen Pantrarnas mästarlag och är flerfaldig mästare i korgboll och var med i landslaget i flere repriser.

Inom de dövas kretsar har Oiva Virtanen rört sig alltsedan barndomen och har därför en viss vana och känner de dövas problem och svårigheter. Speciellt har han omhuldat de dövas korgbollsport och verkat som tränare för det finska lag som deltog i fjolårets VM-spel här i Helsingfors. Likaså var med i spelens organisationskommitte som en av de främsta ledarna och han visade en sällan skådad förmåga och energi och skydde inga medel för att föra spelen lyckligt i hamn. Det är sålunda en kunnig och väl förfaren man som utsetts till vårt lands första dövkonsulent. Vi gratulera och önska lycka till!

Då jag den 1 januari 1962 träder i tjänst hos Finlands Dövas Förbund som dövkonsulent, vill jag speciellt meddela förbundsmedlemmarna att jag står till förfogande med råd och hjälp i följande:

1) i uppgörandet av köpebrev och avtal, fastighets- aktie- och andra motsvarande uppgörelser,

2) med hjälp i domstols- och andra trätouppgörelser,

3) med anskaffande av arbete och arbetsplats samt i stridigheter i dessa,

4) i uppgörandet av diverse ansökningar (t.ex. om invalidpenning) och skrivelser.

Personligen står jag till förfogande utan avtal i förbundets lokal, Elisabetsgatan 27 den första och tredje måndagen i månaden kl 16.00—18.00. Vid behov i tvingande fall kan träffas avtal med mig om personlig kontakt vardagar kl 9.00—16.00 per telefon 49 63 82 eller per post till adress Oiva Virtanen, Fjälldalsgatan 9 A 1, Helsingfors. Den som bor utanför Helsingfors kan lämpligen ta kontakt per post. Även genom diakonissorna fås samband med konsulenten.

Jag hoppas, att samarbetet mellan förbundsmedlemmarna och undertecknad kommer att gå i det ömsesidiga goda och förtroendefulla tecknet.

Oiva Virtanen

Lärare dömd till fängelse för fortsatt otukt med elev

Dövlärare Frans Ossian Bojers från Borgå dömdes för fortsatt under försvårande omständigheter begånget övande av otukt med person vars uppfostran och undervisning varit honom betrodd till 8 månaders fängelsestraff. Han var åtalad för lägersmål, men rätten fann inte detta vara till fullo styrkt. Rådsturätten ansåg också, att hans förfarande inte kunde tillräknas honom som tjänstefel, men då brottet dock skett i tjänsten — under vårterminen och höstterminen innevarande år — skedde det under försvårande omständigheter. Målet behandlades inför lyckta dörrar. Den dömde anmälde missnöje med utslaget.

Ur Bbl. Insänt.

Möten

VASA Dövas Förenings granfest hålles den 6 jan. 1962 i föreningsgården i Brändö, Hantverkargatan 6.

HELSINGFORS Dövas Nykterhetssällskap Surd r.f:s årsmöte hålles den 21 januari 1962 kl 19 i föreningslokalen. Till behandling de i stadgarna bestämda ärendena. Alla medlemmar välkomna, nya medlemmar emottages.

GAMLAKARLEBY Dövas Förenings årsmöte hålles den 10 februari kl 18 i Församlingshuset, Torggatan 41. Till behandling de i stadgarna bestämda och årsmötet hörande ärendena. Alla medlemmars närvaro önskvärt. Söndagen den 11 februari börja kyrkodagar för döva i stadens kyrka kl 10 och fortsätter därefter i Församlingshuset.

Schacknyheter

TÄVLINGSINBJUDAN. Helsingfors Dövas Schackklubb inbjuder med vederbörligt tillstånd alla till Finlands Dövas Schackförbund underlydande föreningars medlemmar till deltagande i Finlands SNABBSPELSMÄSTARSKAP vilka hållas den 4 mars 1962 kl. 10 i Helsingfors Dövas Förenings lokal i samband med HDF:s Schackklubbs 50-års jubileum.

Värdefulla priser.

Deltagaravgifter: M-kl 2.000:—, A-kl 1.500:— och B-kl 1.000:—. Anmälan om deltagande bör sändas före den 24 februari till adress: Herr Väinö Tolsa, Mäenlaskijantie 4 E 128, Helsingfors-Hertonäs.

Helsingfors Dövas Schackklubbs 50-årsfest hålles den 3 mars kl 19 i Dövas Förenings lokal med värdefullt program.

Obs! Den 3 mars går schackpokalmatchen Helsingfors—Stockholm med 14-mannalag. Även denna kamp hålles i föreningslokalen.

Med bästa schackhälsning

Helsingfors Dövas Schackklubb.

Idrottsnyheter

VALPAS I ÅBO arrangerar i slutet av februari nationella gymnastiktävlingar i Åbo. Data meddelas närmare senare. Tävlingen gäller program med fritt val för såväl damer som herrar. Samtidigt hålles stadsmatch i gymnastik för damer mellan Helsingfors och Åbo. Vi hoppas talrikt deltagande i tävlingen som är öppen för alla.

S K U L : s skidmästerskapstävlingar gå i Kuopio i Kuopion Kuntos regi den 10—11 mars. Lördag är det samkväm i Dövskolan med gott program och avslutningsfesten hålles söndag kväll. Närmare i nästa nummer.

HELSINGFORS Dövas Idrottsklubb HERO:s stadgeenliga årsmöte försiggår lördagen den 13 januari kl. 18 i Elisabetsgatan 27 A 8. Alla medlemmar med.

VASA Vellas årsmöte hålles den 14 januari kl 14 i Brändö, Hantverkargatan 6. Till behandling de i stadgarna bestämda ärendena.

Styrelsen.

Bridgespalten

HELSINGFORS DF:s Bridgeklubbs årsmöte hålles den 10 januari 1962 kl 19 i föreningslokalen.

Bemärkelsedagar

70 ÅR fyller den 1 februari fröken Hilda Andtbacka i Kronoby. Hon har genomgått dövskolan i Borgå och efter slutad skolgång verkat i sin hemgård i Kronoby. I Gamlakarlebys dövasförening har hon varit en trägen medlem. Och som erkänsla för sin verksamhet för föreningens sak blev hon år 1954 hedrad med Finlands Dövas Förbunds förtjänstmärke i brons.

Vi gratulerar och tillönskar Hilda en ljus levnadsafton.

E. R.

60 ÅR fyller den 31 januari frk Hilja Simonen i Tikkala, Haukioja.

Från hemlandet

DE DÖVAS NYKTERHETSSÄLLSKAP SURD anordnade för döva i huvudstaden ett anslående samkväm den 26 november i fjol. Festsalen var fullsatt tack vare god reklamering långt i förväg. Huvudsaken var att festen blev en god publikframgång och att de döva intresserat följde med de nya ideer som framfördes.

I detta samkväm reklamerades det för och serverades det alkoholfria drycker vid de trevliga ståndena. Magister Melartin från Finlands Kvinnors Nykterhetscentralförbund var föredragare med alkoholfria dryckers servering på rätt sätt i vardagsbruk och i festliga tillfällen. Kvällens valspråk var: Alkoholen bort från hemmet. Likaså höll fru Viitasalo ett föredrag om alkoholens inverkan på människans energieffekt och på hjärnverksamheten och hon framförde en film därom i samband med föredraget. Fru Pitkänen höll tal och frk Liisa Salokorpi deklamerade känsligt en dikt som livligt uppskattades.

Till slut utdelades reklambroschyrer om alkoholfria drycker jämte beställningskort till restauranger vilka kunna visas för servererskan som serverar det önskade alkoholfria drycken. Korten fick strykande åtgång och många blev utan då korten alltför snart togo slut. I sin helhet blev festen lyckad och en utmärkt propaganda för nykterhetssaken.

KYRKLIGA MEDDELANDEN

DÖVPRÄSTERNAS ADRESSER:

Prosten Lauri Paunu, Helsingfors, Munkshöjden, Ulfsbyvägen 29 E 227, tel. 45 10 91 — Prosten Heikki Hyvärinen, Uleåborg, Kirkkokatu 17 C 35. Tel. 14 640 — Pastor Veikko Väätäinen, St. Michel, Porrassalmenk. 3. Tel. 11 133 — Pastor Eino Savisaari, Åbo, Luutnantintie 14. Tel. 37 956.

DIAKONISSORNAS OCH DÖVKONSULENTERNAS ADRESSER: Syster Eeva Malmila, Helsingfors, Gustavsgatan 3 A 4. Tel. 77 77 32 — Syster Hilkka Eerikäinen, Helsingfors, Alpgatan 2 b A. Tel. 77 97 60 — Syster Kirsti Raitio, Åbo, Eriksgatan 3 A 15. Tel. 28 428.

FRÄLSNINGSARMENS OFFICERARE: Brigadör Meri Kruhse och Major Alli Timonen, Helsingfors, Castrensgatan 24-26 B, Tel. 77 49 61.

VIGDA: Plåtslagaren Tauno Olavi Kalervo Teeri och frk Aini Hellevi Nukarinen, båda från Harjavalta, vigda i Björneborg den 30. 9. 61.

3. 11. 61 i Salo tapetseraren Aarre Valdemar Bergman från Åbo och frk Maija Anna-Liisa Kortemaa från Salo.

DÖPTA: Tarja Päivi, f. 2. 10. 61. Föräldrar målaren Erkki Hannula och hans hustru Anja, f. Syrjäläinen, i Åbo.

Pirjo Marjatta, f. 29. 6. -61. Föräldrar timmermannen Viljo Olavi Syrjänpää och hans hustru Taimi Kyllikki f. Varen, Humppila. Barnet döptes av kyrkoherde Armas Oinaala.

DÖDA: Dövskolelärarinnan Saimi Tolvanen, f. 18. 5. 1883, dog den 5. 10. 1961 i Uleåborg.

OY SURDUS AB

ordinarie bolagsstämma försiggår å Helsingfors Dövas Föreningslokal, Elisabetsg. 27 A 8, lördagen den 24 mars. kl. 14. Behandlas de i bolagsordningen § 9 upptagna ärendena.

Styrelsen.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: **Finlands Dövas Förbund r.f.**
Huvudredaktör: **Runo Savisaari,** Riistapolku 1 C 29, Tapiola. Tel. 462 755.
Red. sekr.: **Rurik Pitkänen,** Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: **Börje Ahlbäck,** St. Robertsg. 1 B 24, Helsingfors. Tel. 624 159. Manuskripten bör sändas till redaktören före resp. månads utgång.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. ☏ 38 154.
Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1961 1/1 årg. 700:—, till utlandet 1000:—.

YHTEENVETO POHJOISM. . . .
asia ja Ruotsi saisi järjestää sen itselleen sopivimpana ajankohtana.

Kohta 6. *YJ:n selonteot WFD:n sisäisestä työskentelystä*

Ohna kiitti Plumia hänen lähettämästään raportista ja sanoi sellaisen raportin lähettämisen jokaisen kokouksen jälkeen jossa Plum oli ollut olevan erittäin arvokasta heidän suunnittelutyölleen. Tämä raportti oli näkyvä todiste siitä, että YJ:n oli täysi syy jakaa Plumin kulut.

Täysin käytännöllisesti tiedusteli Fjørdboge, eikö Plumin matkakuluja voisi ottaa niistä rahoista, jotka helmikuussa lähetettiin peittämään YJ:n sihteeristön kuluja.

Ohna vastasi tähän, että Norjan taholta toivottiin erillistä laskua.

Kohta 7. *Suomen protesti*

Ohna luki ääneen pikakirjeen joka YJ:n kokouksen aikana oli tullut Suomesta. Kaikki valittivat yksimielisesti ja syvästi tapahtunutta. Tästä tultaisiin kirjoittamaan Suomelle ja samalla kiinnittämään Suomen huomiota siihen, että tämän huomioonottaen ei mitään päätöksiä oltu tehty.

Tämän keskustelun aikana tuli esille, että pohjoismaiset liitot toivoivat, että sihteeristön kaikesta kirjeenvaihdosta lähetettäisiin kopiot jäsenmaille. Sitäpaitsi huomautti Ruotsi, että Valtakunnallisen liiton konttoriin lähetetyistä kirjoituksista olisi lähetettävä myös kopio puheenjohtajan asuntoon Tandsbyssä.

Kohta 8. *Sopimus seuraavasta kokouksesta*

Ohna ehdotti, että seuraava kokous pidettäisiin Suomessa, sikäli kuin Suomi olisi halukas ottamaan meidät vastaan ja että kokous olisi järjestettävä sen kokouksen välittömäksi jatkoksi, jonka Ruotsi haluaa järjestää helmi—maaliskuussa 1962.

Päiväjärjestyksen ulkopuolella Breiteig esitti sivustakatsojan huomioitaan kokouksesta.

Hän toi erityisesti esiin sen puuttuvan kontaktin, joka oli YJ:n kokouksessa vallinnut sekä jäsenmaiden kesken, että eri pohjoismaiden omien edustajien kesken. Esimerkiksi ei Ruotsin puh.joht. Kruthin ja Borlängen toimiston välinen yhteys ollut riittävän tehokas, samoinkuin kosketus Plumin ja Harboen välillä koskien Rooman kokousta oli ollut puutteellinen. Kuten näiden kahden päivän kokouksissa oli selvästi tullut ilmi, hämmentää ja vaikeuttaa tällainen puutteellinen yhteydenpito YJ:n työtä. Tarkoittamatta tätä miksikään arvosteluksi, halusi hän vain kiinnittää asian tähän puoleen huomiota.

Puheenjohtaja kiitti Breiteigiä hänen osuudestaan kokoukseen, joka otettaisiin kyllä huomioon. Sen jälkeen kokous päättyi.

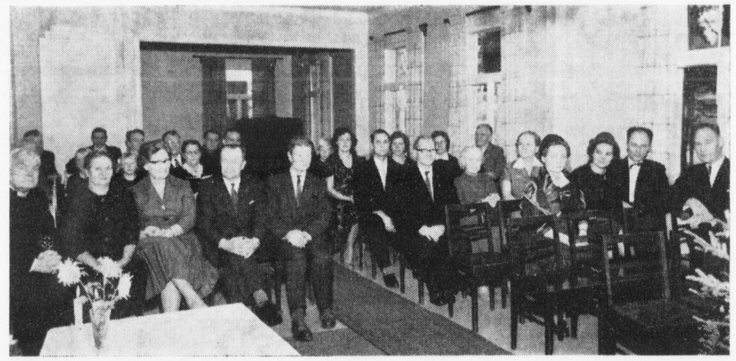

Keravan Kuurojen Kerhon 20-vuotisjuhlasta 3. 12. 61.

KERAVAN KUUROJEN KERHO VIETTI 20-VUOTISJUHLAA

Jo kahden vuosikymmenen ajan on Keravalla toiminut kuurojen yhdyssiteenä ja auttajana Keravan Kuurojen Kerho. Sen ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi kutsuttiin 3. 12. 61 Keravan seurakuntatalossa pidetyssä 20-vuotisjuhlassa rovasti Juho K a r h u, kerhon syntysanojen lausuja. Juhlaan olivat lähettäneet edustajansa useat muualla maassamme toimivat vastaavat kerhot. Keravan kauppalaa edustivat tilaisuudessa kauppalanjohtaja Unto S u o m i n e n ja kauppalansihteeri Voitto N i e m i sekä Keravan seurakuntaa rovasti Jorma H e l a s v u o.

Keravan Kuurojen Kerhon puheenjohtaja, rouva Hilma Ojala esitti tervehdyssanat, jonka jälkeen rovasti Karhu piti hartauspuheen. Kuurot esittivät viittomakielellä "Suomalaisen rukouksen" sekä virren 475 "Totuuden henki, johda sinä meitä". Juhlarunon viittomakieltä ja puhetta käyttäen lausui rouva Katri P i t k ä n e n.

Juhlapuheessaan Kuurojen Liiton pääsihteeri Rurik P i t k ä n e n totesi kuurojen aseman viime aikoina helpottuneen, mutta tämä myönteinen kehitys ei ole suinkaan ollut vailla vastuksia. Edelleen hän kiinnitti puheessaan huomiota kuurojen koulukysymyksiin mainiten, että kuurojen lapsen kehitys alkaa oikeastaan vasta sitten, kun hän menee kuurojen kouluun. Siihen saakka hän elää hiljaisessa maailmassa. On siten luonnollista, että kuurojen kouluttaminen on vaativampaa ja vaivalloisempaa kuin tavallisten lasten kouluttaminen.

Väliajalla oli järjestetty kahvitarjoilu.

Vapaan sanan aikana kauppalanjohtaja Suominen esitti juhlivalle kerholle Keravan kauppalan tervehdyksen sekä rovasti Helasvuo Keravan seurakunnan tervehdyksen. Niinikään onnitteli yhdistystä neiti Lempi H y d e n, joka viittomakielellä tulkitsi myös esitetyt tervehdykset. Kerho sai vastaanottaa vielä eräitä onnittelusähkeitä ja -adresseja. Keravan kauppala ja seurakunta olivat tehneet kerholle lahjoituksen.

Juhla päättyi Maamme-lauluun, johon kuurot yhtyivät viittomakielellä.

LEHTEMME TÄMÄ NUMERO

lähetetään kaikille v:n 1961 tilaajille, mutta helmikuun numeron saavat ainoastaan ne, jotka ovat uudistaneet tilauksensa v:ksi 1962. Tilaushinta on edelleen 800:— vuodelta. Tilata voi myös postitoimistosta.

OY SURDUS AB

varsinainen yhtiökokous pidetään lauantaina maaliskuun 24 p:nä klo 14 Liisankatu 27 A 8:ssa. Esillä yhtiöjärjestyksen 9 §:n määräämät asiat.

Johtokunta.

TERVEHDYS NEUVOSTOLIITOSTA

Kuntouttamiskomission kokouksesta Roomassa 27—30. 9. 61. Presidentti P. Soutiaguine pöydän päässä.

Moskova lokakuun 25 p. 1961

Hyvä herra Pitkänen.

Olen ollut hyvin tyytyväinen siitä, että olen saanut tavata Teidät WFD:n Rooman kokouksissa.

Erikoisesti minua on ilahduttanut nähdä Teidän ottavan osaa ammatillisen komission istuntoihin, joissa olen ollut puheenjohtajana.

Toivon Teidän voivan olla yhtä aktiivisesti mukana komissiomme vastaisessa toiminnassa ja erityisesti niissä asioissa, joita Roomassa käsiteltiin.

Teidän osanotollanne on epäilemättä ollut hyvin suuri vaikutus Rooman kokouksen päätöksiin.

Oheisena pyydän saada lähettää kunnioittaen valokuvan komissiostamme.

Vastaanottakaa, hyvä herra, parhaimmat tervehdykseni.

P. Soutiaguine

Moottoripalsta

TALJAN HEIJASTINKAMPANJA

pyörii myöskin maamme elokuvateattereissa, joissa esitetään tätä koskevaa lyhytkuvaa, samoin esitetään vielä keväisen liikenneviikon tunnusta: turvavyö joka autoon.

TALJA on myöskin halunnut muistuttaa jalankulkijoita toisesta, hyvin tavallisesta rikkeestä, joka vuosittain vaatii monta uhria: pysähtyneen ajoneuvon edestä tai takaa ei saa milloinkaan lähteä maantien ylitykseen, ellei varmistu siitä, että tie molempiin suuntiin on liikenteestä vapaa. Tätä varoittavia ohjeita, joita samalla voi käyttää postikorttina, maamme linja-auton kuljettajat jakavat matkustajille.

PIMEÄLLÄ TIELLÄ VAANII VAARA

"Musta surma" vaatii vuosittain suuren määrän uhreja. TALJAn keräämien tietojen mukaan arvioidaan viime vuonna saaneen surmansa pimeänä aikana yli 200 ihmisen, eli noin kolmanneksen kaikista tieliikenteemme uhreista siitäkin huolimatta, että liikenteen määrä oli varsin pieni verrattuna valoisan vuorokaudenajan liikenteeseen.

Vuonna 1960 sai tieliikenteessämme surmansa 135 polkupyöräilijää ja 1 727 loukkaantui.

Polkupyöräilijöiden on ennen matkalle lähtöä syytä tarkistaa, että ajoneuvon valaisimet ovat määräysten mukaisessa kunnossa sekä liasta puhtaat.

POLKUPYÖRÄILIJÄN ON MUISTETTAVA, ETTÄ

- pimeän tai hämärän aikana ajettaessa, tai milloin näkyvyys on muusta vastaavasta syystä rajoitettu, tulee polkupyörässä olla lyhty, joka tyydyttävästi valaisee tietä. Taskulamppua ei katsota riittävän tehokkaaksi;
- polkupyörän tai sen perävaunun takapyörän lokasuojan tulee takaosaltaan ainakin 20 cm:n korkeudelta olla valkoiseksi maalattu. Sen on oltava myös puhdas vastatakseen tarkoitustaan;
- takalokasuoja on varustettu tehokkaalla punaisella heijastimella. TALJA haluaa lisätä tähän: lokasuojaan kiinnitetty tarpeeksi leveä heijastinnauhakaistale lisää huomattavasti pyöräilijän näkyvyyttä.

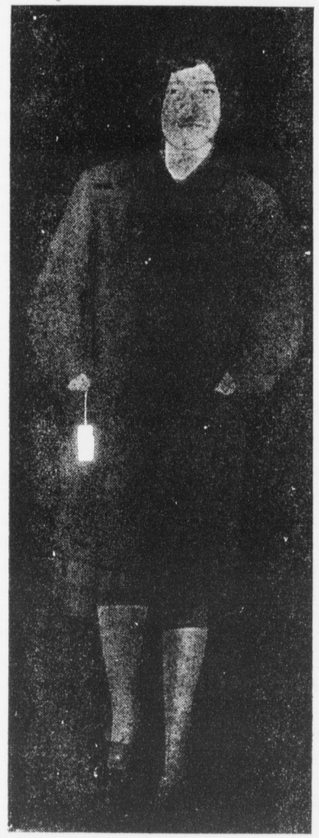

Näin selvästi heijastin näkyy auton valokeilassa. Heijastinta käyttävän henkilön havaitsee autoilija jo kaukaa.

Vuonna 1960 sai tieliikenneonnettomuuksissa surmansa 99 moottoripyöräilijää ja 25 sen matkustajaa. Lisäksi 1 461 kuljettajaa ja 427 matkustajaa loukkaantui.

Mopolla ajaneista menetti vastaavasti henkensä 75 ja 756 loukkaantui. Näistä onnettomuuksista sattui suuri osa pimeän aikana.

Liittykää KUUROJEN AUTOJÄRJESTÖ r.y:n jäseneksi

Liittymismaksu 500: — ja jäsenmaksu vuodelta 1000: —.

Postisiirtotili n:o 121 080. Ilmoittautumisia vastaanottaa rahastonhoitaja Sulo Ikola, Tolarintie 11 P 100, Pohj.-Haaga.

Nuorten palsta

KUUROJN LIITON NUORTEN IV:T KULTTUURIPÄIVÄT

järjestetään alkaneen vuoden marraskuun 2—4 päivinä Jyväskylässä. Tästä tilaisuudesta on aina muodostunut nuorten oma juhla ja osanottajamäärä on kerta kerralta kasvanut. Toivomme, että maamme nuoret kuurot ottavat jälleen nämä päivät omakseen ja kaikki kuurojenyhdistykset osallistumisen päiville asiakseen. Toivomme, että ne monet yhdistykset, jotka tähän saakka ovat olleet poissa nyt lähettäisivät joukkueensa päivien henkisiin kilpailuihin. Tehostamalla nuorten jäsentensä henkistä harrastustoimintaa yhdistykset samalla tehostavat muuta toimintaansakin.

Kulttuuripäivien kilpailuohjelma:

Yksittäisesitykset:

1. *Runonlausunta.* A-sarja. Edellisten kulttuuripäivien lausuntakilpailujen 10 parhaan joukossa olleet sekä mahdolliset halukkaat.
   B-sarja. Kaikki muut paitsi edellämainitut.
   Kummassakin sarjassa esitetään pakollinen ja vapaavalintainen runo. Pakollinen runo ilmoitetaan myöhemmässä vaiheessa. Vapaavalintaisissa runoissa pyydetään välttämään liian pitkiä runoja.
2. *Esitelmät.* Esiyksen pituus saa olla korkeintaan 20 min. Esitelmien aiheet ovat: Minna Canth, Punaisen Ristin merkitys, Onko elokuva kehittävä ajanviete, Onko urheilu turhaa ja Kuinka kuurojen koulutus olisi järjestettävä.
3. *Kerronta.* Esityksen pituus 10 min. Aihe vapaa.
4. *Puhekilpailu.* Kilpailu on n.s. ex tempore, kilpailija saa 5 min. ennen esiintymistään tietää puheen aiheen.
5. *Huumorikilpailu.* Esitysaika 5 min. Maskeeraus ja muut tehostuskeinot sallittuja.
6. *Taideharrastuskilpailu.* Maalaukset, piirustukset, veistokset ym. taideharrastustyöt. Parhaat työt palkitaan.
7. *Valokuvauskilpailu.* Aihe vapaa. Kuvien koko 18 x 24 cm. Sama kilpailija voi osallistua kahdella kuvalla, mutta vain paras huomioidaan.

Ryhmäesitykset:

1. *Kansantanhu.* Esitettävä pakollinen ja vapaavalintainen tanhu. Pakollinen tanhu on "Vanha loikka" ja ryhmän parien luku 2—4. Ryhmän parien lukumäärän on oltava sama pakollisessa ja vapaavalintaisessa tanhussa.
2. *Näytelmä.* Esitettävänä näytelmänä on Gustaf von Numersin: Kuopion takana, II:n näytös. Ryhmät saavat harkintansa mukaan lyhentää näytelmää.

Ikäraja yksittäisesityksiin on 35 vuotta. Ryhmäesityksiin saavat osallistua tätä vanhemmatkin.

Kuurojen Liiton
Kulttuuripäivätoimikunta

HELSINGIN KUUROJEN NUORTEN KERHON PIKKUJOULUJUHLAT

Harvinainen laatuaan oli se pikkujoulu jota vietettiin H:gin kuurojen yhdistyksessä, nuorten kerhon järjestämänä. Iloksemme saimme todeta nuorten kerhomme johdolla olevan ideoita, sillä keksiä järjestää hienot päivälliset pikkujoulujuhlassaan on idea sekin ja peräti hauska ja virkistävä sellainen.

Jo viikkoja aikaisemmin kerättiin päivällisille halukkaiden nimet adressiin ja kun siinä mainittiin että vierailla tulee olla juhlapuku, teki se tämän kirjoittajan innokkaaksi näkemään minkälainen juhla oli tulossa.

Määräiltana sitten kokoonnuttiin yhdistykselle. Kylläpä siellä oli hieno järjestely. Pitkät katetut pöydät, palavine kynttilöineen ja valmiine voileipälautasineen, aistikkaasti järjestettyine ruokailuvälineineen. Mieleisensä paikan sai kukin valita, kunhan otti huomioon että kauniisti taitettu punainen ruokaliina oli naisen paikalla, sininen taas miehen paikalla pöydällä.

Näin sitten käytiin pöytään, mutta pöydästä kääntyivät katseet kauniisiin tyttöihimme jotka juhlapukuisina olivat kuin kukkia. Olipa ilo silmälle katsella heitä ja he olisivat kestäneet vertailun suuremmillakin päivällisillä kuulevien parissa. Niin aistikkaita, tummia ja vaaleita asuja, paljaita olkapäitä jopa selkään asti avonaisia juhlapukuja heillä oli. Kehittyneitä ja nykyajan tasalla olevia ovat meidän tyttömme. Tulin ajatelleeksi paria vuosikymmentä taaksepäin. Silloin olisi ahdasmielisesti moitiskeltu, jos kuuro olisi uskaltanut pukeutua samoin kuin kuuleva vastaava tilaisuuksissaan. Nyt on aika muuttunut. Ei meidän vanhempien mieleenkään tullut paheksuminen. Iloitsimme vain nuoristamme ja heidän kehityksestään.

Tilaisuuden mukaan olivat miehetkin pukeutuneet tummiin pukuihin, ja olivat moitteettomia asultaan.

Voileipäpöydän jälkeen nuoret siirtyivät tanssimaan siksi kunnes lämmin ruoka tuotiin pöytään. Hienojen voileipien jälkeen uteliaana odotimme, millainen pääruoka tuodaankaan. Hyvähän se olikin, erikoislautanen, hienosti koristeltu maukas spaghetti, ja kaikki hyvällä halulla tyhjensivät lautasensa. Tarjoilua hoitivat nuortenkerhon miespuoliset johtokunnan jäsenet. Moitteettomasti sen tekivätkin. Välillä oli pientä ohjelmaakin, pikkupuheita, lauluja ym. Jälkiruokana maukas jäätelö. Onnistunut ruokalista se oli, kaikin puolin hyvä.

Aterian jälkeen puheenjohtaja, jolla itsellään oli musta kaunis juhlapuku, kutsui tytöt kavaljeerinsa kanssa kunkin vuorollaan lavalle, jossa kaunis asu oli kaikkien ihaltavana. Kylläpä heille taputettiinkin, jokaiselle vuorollaan. Yhtä kauniita kaikki olivat, ei siinä eroa voinut tehdä, toinen oli toisensa vertainen.

Virkistävä ilta se oli ja toivottavasti ei jäänyt viimeiseksi. Tällaisissa tilaisuuksissa nuoret saavat huvin ohella oppia pöytätapoja, pukeutumistapoja ja kohteliaisuutta. Se kehittää. Tämähän se, nimittäin nuorten kehittäminen onkin kerhojen tarkoitus. Kiitos Tertulle joka oli nähnyt suuren vaivan näistä päivällisistä. Kyllähän siinä tietenkin oli toisillakin työtä ja vaivannäköä, mutta Terttu oli vastuussa kaiken onnistu-

misesta. Niin myös kiitos reippaille pojille jotka hoitivat tarjoilun. Hyvällä mielellä näitä päivällisiä muistelee

mukana ollut.

Koti ja kasvatus

TOTTELEEKO LAPSESI?

Melkeinpä kaikkien lasten vanhemmat ovat samaa mieltä siitä, että juuri heidän lapsensa on maailman villeimpiä ja tottelemattomimpia. Kasvatuksessamme huomaamme niin selvästi omat epäonnistumisemme. Kun meillä käy vieraita lapsia, tuntuvat he käyttäytyvän niin mallikelpoisesti. Ehkä juuri siksi, että ovat tulleet outoon paikkaan ja ovat ujoja. Joskus huomaamme kait tuon saman piirteen omissakin lapsissamme. Silloin ehkä ajattelemme: Eivät nuo meidän "vekarat" sentään niin mahdottomia olekaan!

Kuurojen elämä poikkeaa kuitenkin monessa suhteessa kuulevien elämästä. Onko kuuroilla vanhemmilla suurempia vaikeuksia lasten kasvattamisessa kuin kuulevilla? Ja jos on, niin minkätähden?

Tällaisessa tapauksessa on äänten maailma vanhemmilta suljettu kokonaan, mutta lapselle se on avoin tavallisesti. Lapsi saa ohjeita ja kasvatusta aivan normaalisti, mutta äänten alueella eivät vanhemmat voikaan antaa apuansa. Mutta mitä apua siinä sitten tarvitaan? Lapsi kuulee kuitenkin puhetta, oppii puhumaan ja laulamaan kuten muutkin. Mutta lahjoja voi käyttää myös väärin!

Jos lapsi heittää leipänsä maahan, tartumme heti asioiden kulkuun. Opetamme, että ei leivällä saa leikkiä. Jokapäiväinen leipä on Jumalan lahja. Mutta jos lapsi huutaa niin, että kuulevan korvia koskee, saa hän jatkaa. Naapurit ja tuttavat kiinnittävät siihen huomionsa, mutta vanhemmat eivät. Asia saa jatkua entisellään. Ihmiset eivät halua sanoa tästä kuuroille vanhemmille, etteivät "pahoittaisi heidän mieltään".

Ehkäpä lapsi on takapihalla oppinut rumia sanoja — niinkuin lapset tavallisesti oppivat. Kun hän käyttää noita sanoja, on se muista lapsista jännittävää, vaikka he eivät ehkä edes tiedä, mitä nuo sanat merkitsevät. Lapsi alkaa käyttää samoja sanoja myös aikuisten keskuudessa. He ihmettelevät pojan pahuutta. Vanhemmat eivät ole koko asiaa edes huomanneet, kunnes asia lapsen huulilta kerran selviää, — jos selviää.

Lapsi huomaa helposti, että äänten maailma on seliainen, että siellä eivät vanhemmat voi määrätä. Se saattaa olla vahingoksi lapselle. Hän joutuu liian nuorena päättämään, mitä sopii puhua ja miten ääntä käyttää. Hänelle lankeaa liian suuri vastuu, johon hän ei vielä ole kypsä. Hän tarvitsee ohjausta noissakin asioissa.

On hyvä, jos vanhemmat silloin tällöin voisivat vapaasti puhua näistä asioista luotettavien kuulevien ystäviensä kanssa. Heistä voisi olla paljon hyötyä. Silloin vanhemmat tietävät, kolistelevatko lapset liikaa ja häiritsevät naapureita, puhuvatko he sopimattomia, käyttävätkö he väärällä tavalla hyväkseen vanhempiensa kuuroutta.

Usein hyvä toveripiiri tai vanhemmat ystävät korjaavat lapsen käytöstä tässä asiassa, mutta aina ei ole näin. Vanhempien on kuitenkin — saatuaan asian tietää — vaikea ohjata lastaan. Rangaistukset saattavat vain työntää lapsen kauemmaksi vanhemmistaan. Parempi on, jos ne kuulevat henkilöt, jotka itse ovat kuulleet, oikaisevat lasta noista asioista. Jos lasten ja vanhempien välillä vallitsee keskinäinen luottamus ja todellinen rakkaus, eivät lapset haluakaan tehdä vanhempiensa tahtoa vastaan. Näin oikea suhtautuminen lapsiin osaltaan ehkäisee tuollaiset ikävät ilmiöt, joista edellä on ollut puhe. *Eino Savisaari*

Kotimaasta

HILJA NIKULAINEN kuoli Tampereen Hatanpään sairaalassa marraskuun 26 päivänä 68 vuotiaana. Hän oli syntynyt Rautalammilla ja käynyt Kuopion kuurojen koulun, ollen nti Anna Nyströmin oppilaana. Ja käytyään Pieksämäen talouskoulun, hän joutui ensin opettajansa taloudenhoitajaksi, ollen muutaman vuoden Helsingissä. Ja sitten hän joutui olemaan yli 30 vuotta monenmoisissa perheissä kotiapulaisena; ollen luotettava ja ahkera töissään, siksi kunnes joutui Tampereelle valtion lentokonetehtaaseen konepesijäksi, ja oli siellä yli 15 vuotta ja sitten joutui eläkkeelle. Työpaikassaan Lentokonetehtaassa hänet tunnettiin myös kovin työteliääksi. Eläkkeelle jäätyään hän ei malttanut jäädä joutilaaksi vaan otti yhden perheen päiväapulaisen paikan, jossa oli yli 1 vuoden.

Tampereen Kuurojen yhdistyksen tilaisuuksissa ja juhlissa sekä Naiskerhon ja lähetys-ompeluseuroissa hän on ollut uskollisesti mukana. Hänellä oli sydän oikealla paikallaan, kun tuli kysymys lähimmäisen auttamisesta.

Pienessä kodissaan hän oli aina ottanut vieraansa kovin vieraanvaraisesti ja herttaisesti vastaan. Hän oli ollut yhteen otteeseen jonkun ajan Tampereen Kuurojen yhdistyksen vahtimestarina sekä kesäkodin emäntänä.

Oltuaan pitkän ajan sairaana, hän pääsi rauhaan ja lepoon. Omaiset veivät Hiljan ruumiin kotipitäjänsä hautaan haudattavaksi.

Rauha hänen tomulleen ja siunattu olkoon hänen muistonsa.

Kaipauksen tuntein
Ystävät

OULUN kuurojenkoulun oppilaat Kaarlo Basken ja Iiris Pernu, jotka ovat kumpikin 8-vuotiaita, ovat voittaneet ensimmäisen ja toisen palkinnon Englannissa järjestetyissä kansainvälisissä kuurojen lasten piirustuskilpailuissa.

Tämän kilpailun on järjestänyt Englannin kuurojen liiton entinen varapresidentti, Mrs. Olga Noble-Mathews yhdessä Englannin kuurojen lasten yhdistyksen kanssa.

Saatujen tietojen mukaan lähetettiin kilpailuun n. 900 piirustusta, joiden taso oli poikkeuksellisen korkea. Suomalaiset voittajat ottivat itse vastaan palkintonsa kuninkaallisessa taideseurassa järjestetyssä tilaisuudessa. Palkinnot luovutti taideyhdistyksen varapdesidentti, lordi Bossom of Maidstone.

Prinssi Philip oli lähettänyt voittajille onnittelukirjeen, joka luettiin palkintojenjakotilaisuudessa.

Lasten mukana oli kaksi opettajaa Oulun kuurojenkoulusta. Suomalainen ryhmä saapui Lontooseen lentoteitse.

KUUROJEN *Raittiusseura Surd* järjesti helsinkiläisille kuuroille erikoisen illan, viime marraskuun 26 pnä. Yleisöä olikin saapunut juhlasalin täydeltä. Oli nim. mainostettu jo edeltäpäin tätä tilaisuutta. Erikoinen aina saa yleisömenestyksen ja kuurot ovat innostuneita uusista ideoista.

Tässä illanvietossa mainostettiin ja tarjoiltiin alkoholittomia pöytäja juhlajuomia. Maist. Melartin Suomen Naisten Raittiuskeskuksesta oli esittelijänä ja selosti laajasti kunkin juomalaadun käyttöä. Niinpä me huomasimme, että alkoholittomia on juhlaan ja arkeen. Toiset niistä sopivat päivällisen yhteyteen, liha- ja kalaruokien kanssa nautittaviksi, toiset ovat hienompia juhlia varten. Nyt voimme me raittiusväkikin tarjoilla tavanomaisia juomia kotijuhlissamme, tarvitsematta pelätä että vahingoitamme sillä lähimmäisiämme. Tämän illan tunnus oli: — Alkoholi pois kotikäytöstä —

Kun nämä monen monet pullot oli esitelty, saivat läsnäolijat maistaa niitä. Niitä myös myytiin ja iloksemme huomasimme monen nuoren miehen ostaneen pullon kotiin vietäväksi. Maist. Melartin puhui näiden juomien puolesta että ne, päinvastoin kuin alkoholijuomat, ovat hyvin terveellisiä ja vitamiinirikkaita. Maku monissa laaduissa ei suurestikaan poikkea vastaavien alkoholilaatujen mausta.

Tämän esittelyn lisäksi esitelmöi rva Viitasalo alkoholin vaikutuksesta ihmisen kehon ja aivojen toimintaan ja hän myös esitti filmin. Rva Pitkänen puhui ja nti Liisa Salokorpi esitti runon, joka sai lämpimät suosionosoitukset.

Jaettiin mainoskirjallisuutta ja alkoholittomien juomien tilauskortteja ravintolaa varten. Kortilla voi huomaamatta tilata itselleen pöytäseurassa alkoholitonta juomaa. Tarjoilija tuntee kortin ja toimii sen mukaan ravintolavieraan hyväksi.

Nämä kortit loppuivat kesken. Kaikki halukkaat eivät saaneet niitä. Onnistunut ilta herätti huomiota ja mielenkiintoa alkoholittomiin pöytäjuomiimme. Käyttäkäämme niitä. Suuremmista siirtomaatavarakaupoista saa ostaa näitä juhlavia pulloja.

LÄMMINHENKISEKSI tilaisuudeksi muodostui marraskuun 10 p:nä vietetty maamiesseurailta Sammaljoen Kuuselassa Tyrväällä, jolloin Kuutin tilan monivuotiselle karjanhoitajalle neiti *Hilma Sorvistolle* ojennettiin Maatalousseurojen Keskusliiton hopeinen ansiomitali kunniakirjoineen. Konsulentti Lauri Leppihalme Jämijärveltä puhui kaunein sanoin siitä uskollisuudesta ja yhteisymmärryksestä joka on vallinnut tilan isäntäväen ja työntekijän välillä 25 vaiherikkaan vuoden aikana. Mainiten myös että nykypäivinä aniharvoin tapaa tämänlaisia työ "saralaan" vuodesta toiseen ahertajia jotka vaivojaan säästämättä uhraavat elämäntyönsä toisten hyväksi. Jokainen ymmärtää että neljännesvuosisadan samassa paikassa työskenneltyään on siitä tullut myöskin koti misä saa olla kuin perheenjäsenenä. Jatkuvaa yhteisymmärrystä ja voimaa edelleenkin toivoen hän päätti puheensa jonka jälkeen emäntä Anna Kuutti kiinnitti mitalin uskollisen palvelijansa rintaan ojentaen myös kunniakirjan, kun kaikki läsnäolijat olivat onnitelleet neiti Sorvistoa laulettiin yhteisesti "Soi kunniaksi Luojan" jonka opettaja Kerttu Ryömä tulkitsi kuuroille talonväille, samoin kuin puheenkin.

Urheilua

HELSINGIN Kuurojen Urheiluseura Hero ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään lauantaina 13 pnä tammikuuta klo 18., Liisankatu 27 A 8. Kaikki jäsenet mukaan.

VAASAN Vellaksen vuosikokous pidetään tammikuun 14 pnä klo 14 Palosaarella Käsityöläiskatu 6. Esillä sääntömääräiset asiat.

MIKKELIN Kuurojen Urheilijain sääntömääräinen vuosikokous pidetään tammikuun 21 pnä kuurojenkoululla klo 12. Tulkaa kaikki jäsenet mukaan, uudet ja vanhat jäsenet ovat tervetulleita.

KUUROJEN Sisun vuosikokous pidetään Lappeenrannassa Kuurojen talolla tammikuun 28 p:nä 1962 alkaen klo 13.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat r.y:n vuosikokous pidetään TKY:ssä Satamak. 1 B 2 sunnuntaina tammikuun 28 pnä klo 18.

TURUN VALPAS järjestää tulevan helmikuun loppupuolella kansalliset voimistelukilpailut Turussa. Tarkempi päivämäärä ilmoitetaan myöhemmin. Kilpaillaan sekä naisten että miesten sarjoissa vapaavalintaisella ohjelmalla. Samassa yhteydessä suoritetaan Helsingin ja Turun naisten välinen kaupunkiottelu.

Toivomme runsasta osanottoa kilpailuun joka on avoin kaikille.

SKUL:n Hiihtomestaruuskilpailut ratkaistaan Kuopiossa Kuurojen Kunnon järjestäminä maaliskuun 10 —11 pnä. Lauantaina on illanvietto Kuurojenkoululla hyvällä ohjelmalla ja päättäjäisjuhla sunnuntaina. Lähemmin seuraavassa numerossa.

Bridge

HKY:n BRIDGEKERHON vuosikokous pidetään tammikuun 10 p:nä 1962 klo 19 HKY:n huoneistossa.

Shakkia

KILPAILUKUTSU. Helsingin Kuurojen Shakkikerho kutsuu asianomaisella luvalla kaikkia Suomen Kuurojen Shakkiliiton alaisia kerhoja jäsentensä kautta osallistumaan Helsingissä maaliskuun 4 p:nä 1962 klo 10 Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä järjestettävään Suomen PIKA-SHAKKIMESTARUUS turnaukseen ja samalla Helsingin Kuurojen Shakkikerhon 50-vuotisjuhlaturanukseen. Arvokkaat palkinnot.

Osanottomaksu M-lk 2.000:—, A-lk 1.500:— ja B-lk 1.000:—. Ilmoittautumiset on tehtävä viimeistään helmikuun 24 päivään mennessä os.: Herra Väinö Tolsa, Mäenlaskijantie 4 E 128, Helsinki—Herttoniemi.

Helsingin Kuurojen Shakkikerhon 50-vuotisjuhla järjestetään maaliskuun 3 p:nä klo 19 Kuurojen Yhdistyksellä arvokkaalla ohjelmalla.

Huom! Maaliskuun 3 p:nä on Helsinki—Tukholma shakkipokaaliottelut Kuurojen Yhdistyksellä aamupäivällä 14-miehisillä joukkueilla.

Parhain shakkitervehdyksin

Helsin Kuurojen Shakkikerho

SHAKKIYSTÄVYYSOTTELUT

Helsingissä 18. 11. 1061.

Lauri Laine, He—Martti Salli, Hä 1—0, Jukka Palin, He—Yrjö Vähärautio, Hä 0—1, Harri Nupponen, He—Vilho Leinonen, Hä 1—0, Lauri Kannisto, He—Matti Huttunen, Hä 1—0, Veikko Sundell, He—Jaakko Kallio, Hä 1—0, Janne Lehtimäki, HE—Alpo Heinonen, Hä 1—0, Taimi Putkonen, He—Juho Kivioja, Hä 1—0.

OULUN Kuurojen Shakkikerho "Turna" r.y:n vuosikokous pidetään tammikuun 21 p:nä klo 16 Kuurojen talolla. Vanhat ja uudet jäsenet tervetulleita.

Kokouksia

VAASAN Kuurojenyhdistyksen kuusijuhla pidetään tammik. 6 p:nä 1962 klo 16 omassa talossa Palosaarella, Käsityöläisk. 6.

VAASAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään tammikuun 28 p:nä 1962 klo 14 Kuurojen talossa Palosaarella, Käsityöläiskatu 6. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

OULUN Kuurojen Yhdistys r.y. järjestää esitelmäpäivän ja vuosikokouksen tammikuun 20—21 p:nä klo 19 Kuurojen talolla. Toimittaja Pitkänen on lupautunut tulemaan. Vuosikokous on sunnuntaina klo 12. Vanhat ja uudet jäsenet, tervetuloa!

HELSINGIN Kuurojen Raittiusseura Surd r.y:n vuosikokous pidetään HKY:llä sunnuntaina tammikuun 21 p:nä 1962 klo 19. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Kaikki jäsenet saapukaa, uusia jäseniä vastaanotetaan.

LAPPEENRANNAN Kuurojen Yhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous pidetään Kuurojen talolla tammikuun 21 p:nä klo 13.

RIIHIMÄEN Kuurot r.y:n vuosikokous pidetään helmikuun 4 p:nä 1962 klo 12 Kansalaisopistolla. Vanhat ja uudet jäsenet tervetuloa.

JYVÄSKYLÄN Kuurot r.y:n vuosikokous pidetään 4. 2. 1962 klo 13 Pappilassa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

SALON Seudun Kuurojen vuosikokous pidetään helmikuun 4 pnä klo 12, Salossa Varsillank. 6, Hakalan luona. Tervetuloa!

VARKAUDEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään lauantaina helmikuun 10 p:nä klo 18. Kokouspaikasta ilmoitetaan henkilökohtaisesti. Toiminnanjohtaja Pitkänen saapuu kokoukseen.

KOKKOLAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään Seurakuntatalossa Torikatu 41 lauantaina helmik. 10 p:nä klo 18. Esillä sääntöjen määräämät ja vuosikokoukselle kuuluvat asiat. Kaikkien jäsenten mukanaolo toivottavaa. Sunnuntaina helmik. 11 p:nä alkavat kuurojen kirkkopäivät kaupungin kirkossa klo 10 ja jatkuen sen jälkeen Seurakuntatalossa.

FORSSAN Kuurojen Kerhon vuosikokous pidetään helmik. 11 p:nä klo 10 Seurakuntatalossa.

JOENSUUN seudun Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 11 p:nä klo 12 Niinivaaran kansakoululla. Kaikki tervetulleita! Toiminnanjohtaja Pitkänen tulee.

TAMPEREEN Kuurojen Yhdistys r.y:n varsinainen vuosikokous pidetään helmikuun 11 p:nä klo 17 yhdistyksen kerhohuoneistossa Satamakatu 1 B 2. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Huomioikaa aika.

KOTKAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään Kotkassa, Työväentalon kerhohuoneessa sunnuntaina 18 p:nä helmikuuta 1962 klo 13. Esillä on sääntöjen määräämät asiat. Uudet ja vanhat jäsenet ovat tervetulleita.

MIKKELIN Kuurojen Yhdistys r.y:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään helmikuun 18 p:nä klo 12 Kuurojenkoululla. Liittomme puheenjohtaja on mukana kokouksessamme. Kaikki jäsenet sekä "ulkopuoliset" joukolla mukaan.

LIEKSAN Kuurot r.y:n vuosikokous pidetään 25 p:nä helmikuuta 1962 klo 12 Lieksan Keskuskansakoululla. Entiset ja uudet jäsenet tervetulleita.

Merkkipäiviä

80 VUOTTA täyttää 24. 1. neiti *Emilia From* Åvikissa. Hän on Helsingin yhdistyksen vanhimpia jäseniä. Hän on syntynyt Kiikalassa ja käynyt Turun vanhan viittomakoulun. Vuodesta 1911 on neiti From Helsingissä elättänyt itseään ompelutyöllä. Hän on viimeksi toiminut ompelijana Stockmannin tavaratalossa, josta siirtyi eläkkeelle v. 1950. Hän oli Helsingin yhdistyksen ja lähetyksen ompeluseurojen uskollisimpia ahertajia.

Neiti From on myöskin naiskerhon, joka tänä vuonna viettää 50-vuotisjuhlaansa, perustajajäseniä.

Toivotamme Emilia Fromille rauhaisaa elämän ehtoota ja Korkeimman siunausta.

50 VUOTTA täyttää tammikuun 16 p:nä 1962 työmies *Ilmari Väliketo*, Alajärven Levijoella.

50 VUOTTA täyttää 30. 1. kirjansitoja *Olavi Kilpinen* Helsingissä.

60 VUOTTA täyttää neiti *Hilja Simonen* tammikuun 31 p:nä Tikkalan Haukiojalla. Onnittelemme!

Rakas veljemme

MARTTI OKKONEN

synt. 9. 4. 1906 Karttulassa sai iäisyyskutsun 18. 11. 1961

Sisaret ja veli perheineen

Tyynesti kärsit tuskien taakan
uuvuit kun sairaus voiton vei

Siunaus toimitettu

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

67 vuosikerta 1962

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: RUNO SAVISAARI, Riistapolku 1 C 29, Tapiola. Puh. 462 755.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 7 päivää. Muotokuvista seurattava 500:– maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1961 kotimaassa ja Pohjoismaissa 800:–, ulkomaille 1000:–. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:–. Kuolinilmoitukset 500:–.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Liisankatu 27 E 10, Helsinki. Puh. 882 163.

Käyttäkää oman liittonne julkaisemia

Sormiaakkoskortteja

Hinta 10:— kpl. 100 kpl 700:—.
Saatavana liiton toimistosta.

Käyttäkää kirjeenvaihdossanne kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

kuurojen hyväksi

Hinta 5:— kpl.
40 merkin arkki 200:—

Myyjiä otetaan
20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10 — Helsinki
Postisiirtotili 6825

KOULUILLE

suosittelemme seuraavia oppikirjoja:

U. Kierimo:
Ensimmäinen lukukirjani 400:—

H. Nyberg:
Katekismus ja kristinoppi 200:—

A. I. Savolainen:
Raamatunhistoria 300:—

E. J. Pesonen:
Luonnontieto 300:—

U. Kierimo:
Pienviljelyksen alkeistietoja 100:—

Heikki Mylläri:
Ammatinvalinnan ohjeita kuuroille ilmaiseksi jaettavaksi koulunsa päättäville oppilaille.

Hintaan lisätään lähetyskulut.

Tilattavissa os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10 — Helsinki
Postisiirto 6825

ADRESSI ON ARVOKAS MUISTO

Oma liittonne on painattanut aistikkaita

Onnittelu- ja Suruadresseja

Käyttäkää niitä!

Hinta vain 300 mk kpl.
Niitä saatte asiamiehiltä yhdistyksissä
ja suoraan toimistostamme

Myyjille 20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y. Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI
Postisiirtotili n:o 6825

TURKU 3
Sirkkalank 8a B 12
Elias Savisaari

Tilatkaa vuodeksi 1962 — Prenumerera för år 1962 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 67 — 66 årgång

ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Tilaushinnat:
800:– koko vuodelta. Ulkomaille 1000:–. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun "Kuurojen Joulun" ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 400 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. – Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteämme levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudessa.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Prenumerationspris:
700:– för hela året utan julpublikation. Till utlandet 1000:–. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållsskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 400 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RUNO SAVISAARI
päätoimittaja – huvudredaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri – red.sekreterare

BÖRJE AHLBÄCK
svenskspr. redaktör

Oy SURDUS Ab — 1962